

MĚSTO TRUTNOV - MĚSTSKÝ ÚŘAD

NÁVRH NA USNESENÍ

Datum projednání v PV	10.01.2024	MEBYS Trutnov s.r.o.	Zpracoval	Ing. Petr Gaisler
Datum projednání v RM – rozhodování ve věcech města jako jediného společníka společnosti MEBYS Trutnov s.r.o.	17.01.2024		Předkládá	Mgr. Tomáš Eichler
Datum projednání v ZM				
Název materiálu	Ukončení sporu s Ing. Karpíškem o zaplacení částky 560.033,00 Kč s příslušenstvím			
Vyjádření komise				
Předchozí usnesení				
Návrh na usnesení PV	Porada vedení doporučuje 01.01 radě města přijmout níže uvedené usnesení.			
Návrh na usnesení RM	Rada města Trutnova schvaluje 01.01 ukončení sporu s Ing. Karpíškem o zaplacení částky 560.033,00 Kč s příslušenstvím			
Návrh na usnesení ZM				
<p>Důvodová zpráva: Jedná se o spor ve věci nevyplacené roční odměny jednatele za rok 2011 ve výši 560.033,00 Kč s příslušenstvím.</p> <p>Na jednání Rady města ve věcech města Trutnova jako jediného společníka Městského bytového podniku Trutnov s.r.o. dne 21.05.2012 byla roční odměna jednatele schválena v plné výši. Tato odměna nebyla novým jednatelem Bc. Veselým vyplacena a následně na jednání Rady města ve věcech města Trutnova jako jediného společníka Městského bytového podniku Trutnov s.r.o. dne 04.09.2012 bylo vyplacení roční odměny zrušeno. Poté Ing. Karpíšek podal žalobu o zaplacení uvedené roční odměny.</p> <p>Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 38Cm 12/2016 – 187 bylo uloženo společnosti MEBYS Trutnov s.r.o. povinnost částku uhradit, včetně příslušenství a nákladů řízení. Proti tomuto rozhodnutí se naše společnost odvolala k Vrchnímu soudu v Praze, který svým rozsudkem č. j. 6Cmo 193/2017 – 226 rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové potvrdil.</p> <p>Společnost MEBYS Trutnov s.r.o. podal dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky, který svým rozsudkem 27 Cdo 4319/2018-262 rozsudek Vrchního soudu v Praze zrušil a věc se vrátila odvolacímu soudu k dalšímu řízení. Ten svým usnesením č. j. 6Cmo 193/2017 279 rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a vrátil k novému projednání.</p> <p>Po novém projednání Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem č. j. 38 Cm 12/2016-755 rozhodl stejně jako ve svém prvním rozsudku. Opět jsme se odvolali proti rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze, který svým rozsudkem č. j. 6 Cmo 147/2022-787 rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové potvrdil a nařídil do 3 dnů uhradit jistinu, úroky z prodlení a přisudku NŘ, včetně náhrady nákladů žalobce. Společnost MEBYS Trutnov s.r.o. všechny platby uhradila.</p> <p>Vzhledem k tomu, že společnost MEBYS Trutnov s.r.o. vyčerpala všechny možnosti a celkem v celé sporu uhradila částku 1.583.802,52 Kč, navrhuji spor ukončit.</p>				
Příloha: rozsudky soudů rozpis plateb				
Kontrola materiálu právníkem před PV:			Mgr. Jiří Ratajík	
Datum: 10.01.2024			Podpis jednatele	

Číslo jednací: 38Cm 12/2016 - 187

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Milanem Kubáskem ve věci žalobce: Ing. Jan Karpíšek, nar. 10. 5. 1965, bytem Trutnov, Spojka 142, PSČ 541 01, zastoupeného JUDr. Tomášem Noskem, advokátem v Červeném Kostelci, Dvořáčkova 1177, proti žalované: MEBYS Trutnov s. r. o., se sídlem Trutnov, Střední Předměstí, Horská 5, IČ: 609 15 013, zastoupené JUDr. Ervínem Perthenem, advokátem v Hradci Králové, Velké náměstí 135/19, o zaplacení Kč 560.033,- s příslušenstvím

t a k t o:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku Kč 560.033,- se 7,75% úrokem z prodlení p. a. od 22. 5. 2012 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní věci rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci, k rukám zástupce žalobce, náklady řízení částkou Kč 127.122,-, do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou u soudu dne 19. 5. 2015 se žalobce domáhá po žalované zaplacení částky Kč 560.033,- s příslušenstvím s odůvodněním, že měl u žalované uzavřen pracovní poměr dle smlouvy ze dne 3. 7. 2006 ve znění dodatků, podle níž vykonával funkci

pokračování

38Cm 12/2016

výkonného manažera firmy (operativní činnosti manažerského typu), nespadající pod povinnosti jednatele.

Uvedená pracovní smlouva s dodatky a smlouvy o mzdě byly vždy před podpisem schváleny jediným společníkem žalované vykonávajícím působnost valné hromady, tj. Radou města Trutnova, která též schvalovala vyplacení řádných ročních odměn žalobci.

Žalobce se domáhá zaplacení roční odměny za rok 2011, která byla schválena usnesením Rady města Trutnova dne 21. 5. 2012 v souladu s čl. IV smlouvy o mzdě ze dne 27. 12. 2010, když odměna měla činit Kč 843.033,- a když žalovaná byla žalobcem k vyplacení této částky písemně vyzvána dne 3. 8. 2012. Žalovaná následně začala proti žalobci konstruovat různé nároky, které jsou předmětem sporu před Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 33Cm 228/2012, v němž byla pravomocně zamítnuta částka Kč 608.539,- s příslušenstvím, a ve zbytku bylo rozhodnutí zrušeno odvolacím soudem a věc byla soudy prvního stupně vrácena k novému rozhodnutí, které dosud vydáno nebylo.

Žalobce dopisem ze dne 24. 10. 2012 provedl započtení části tohoto svého nároku proti nároku žalované vznesenému na vrácení odměny za výkon funkce odpovědného zástupce v částce Kč 243.000,- a toto započtení uplatňuje i ve sporu před Krajským soudem v Hradci Králové. Vzájemné nároky účastníků zanikly a žalobce proto požaduje nárok z titulu odměny za rok 2011 ve výši Kč 560.033,- s příslušenstvím.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě nejprve uplatnila námitku věcné nepřislušnosti soudu, když žaloba byla nejprve podána u Okresního soudu v Trutnově, námitka pak byla vyřešena v rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, č. j. Ncp 1688/2013-49 ze dne 30. 10. 2013 s tím, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Žalovaný nárok žalovaná v celém rozsahu neuznala s tím, že žádný pracovníprávní nárok či jiný žalobci nevznikl, když spor je sporem bývalého jednatele žalované. Žalovaná potvrdila, že odměna žalobci za rok 2011 nejprve byla jediným společníkem žalované v působnosti valné hromady schválena, následně došlo k pozastavení výkonu usnesení a dne 4. 9. 2012 byla obě usnesení zrušena s rozhodnutím, že odměna žalobci za rok 2011 se nepřiznává pro vědomé porušení právní povinnosti žalobcem v souvislosti s výkonem funkce jednatele žalované (s odkazem na ust. § 66 odst. 3 obč. zák.).

Žalobce si měl vyplácet ročně statisícové částky bez vědomí a souhlasu jediného společníka žalované, což je nyní řešeno u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 33Cm 228/2012. Žalovaná navrhla, aby z uvedených důvodů byla žaloba zamítnuta.

Z provedených důkazů zjistil soud následující skutkový stav:

Dopisem zástupce žalobce ze dne 3. 8. 2012 byla žalovaná (ještě pod názvem Městský bytový podnik Trutnov, s. r. o.) vyzvána k vyplacení odměny za rok 2011 ve výši Kč 803.033,- s odkazem na smlouvu ze dne 27. 12. 2010 a na schválení Radou města Trutnova (v působnosti valné hromady žalované) a žalované byla stanovena náhradní lhůta k plnění do 15.

pokračování

38Cm 12/2016

8. 2012. Stejná argumentace pak zazněla i v žalobcově reakci na jemu zaslouhou předžalobní upomínku žalovanou ze dne 22. 10. 2012, když žalobcově písemné podání nese datum 24. 10. 2012 a v dalším dopisu ze dne 27. 8. 2012 doručenému zástupci žalované JUDr. Perthenovi.

Ze smlouvy o mzdě uzavřené mezi účastníky dne 27. 12. 2010 soud zjistil, že žalobci – v postavení ředitele společnosti Městský bytový podnik Trutnov, s. r. o. – byla s účinností od 1. 1. 2011 stanovena měsíční mzda částkou Kč 32.000,-.

Roční odměnu bylo možno řediteli přiznat až do výše 65 % z příjmu zúčtovaného za rok 2011 – na základě komplexního zhodnocení celkové činnosti společnosti a schválení řádné účetní závěrky Radou města Trutnova (v působnosti valné hromady žalované). Smlouva byla potvrzena podpisy žalobce (v postavení jednatele a ředitele žalované) a Mgr. Ivana Adamce, starosty Města Trutnova.

Usnesením Rady města Trutnova, jako jediného společníka žalované, ze dne 30. 7. 2012 byl pozastaven výkon usnesení téhož orgánu ze dne 21. 5. 2012 a schválena smlouva o mzdě ředitele na období roku 2012, když podkladem pro pozastavení výkonu usnesení ze dne 21. 5. 2012 byl odůvodněný návrh na usnesení valné hromady, podle něhož byla žalobci (ve funkci ředitele žalované) hrazena odměna za činnost odpovědného zástupce, když za tu samou činnost byl odměňován jako ředitel. Dalším důvodem pak byly nesrovnalosti ve vyplácení mezd řediteli, kdy náklady na mzdu rostly, ačkoliv způsobem odměňování se neměnil.

Ze zápisu z jednání Rady města Trutnova ze dne 30. 7. 2012 vyplynulo, že ta pojala vážné podezření, že žalobce – jako již bývalý ředitel žalované – porušil smlouvu o mzdě a nezaplátil půjčku z FKSP.

Usnesením rady ze dne 4. 9. 2012 byla zrušena její usnesení ze dne 21. 5. 2012 a ze dne 30. 7. 2012, když žalobce (jako ředitel a jednatel žalované) nepostupoval s péčí řádného hospodáře, když sám se sebou uzavřel smlouvu o výkonu činnosti odpovědného zástupce a za tuto činnost si nechal vyplácet mzdu, ačkoliv stejnou činnost vykonával ve funkci ředitele, když odměny si přiznával bez souhlasu valné hromady.

Z návrhu na usnesení rady konané dne 21. 5. 2012 se podává schválení odměny žalobci (řediteli žalované) za rok 2011 v plné výši dle ustanovení smlouvy o mzdě pro rok 2011 s tím, že po provedené kontrole a projednání výsledku hospodaření v dozorčí radě žalované nebyly shledány žádné nedostatky.

Z hlavních položek mzdového listu žalobce za rok 2011 soud zjistil, že základem pro výpočet odměny žalobce (ředitele) byla částka celkem Kč 1.336.974,-, po odečtení zálohy na odměnu ve výši Kč 40.000,- pak částka Kč 1.296.974,-, z níž odměna činila Kč 843.033,- (65 %) a po odečtení zálohy Kč 40.000,- činila výsledná částka Kč 803.033,-.

Z pracovní smlouvy ze dne 3. 7. 2006, uzavřené mezi žalovanou a žalobcem, soud zjistil, že pracovní poměr žalobce u žalované na pozici odpovídající pozici výkonného manažera firmy byl sjednán ode dne 1. 7. 2006 se dnem nástupu do práce 3. 7. 2006, smlouva

pokračování

38Cm 12/2016

byla sjednána na dobu neurčitou s místem výkonu práce v Trutnově, když žalobce měl provádět veškeré činnosti manažerského typu. Mzda byla stanovena platovým výměrem.

Podle dodatku č. 1 ze dne 27. 12. 2010 k citované pracovní smlouvě pak „operativní činnosti manažerského typu“ byly upřesněny jako všechny činnosti, které nepatří do povinností jednatele dle příslušných právních předpisů. Dodatek je potvrzen zástupcem Města Trutnova Mgr. Ivanem Adamcem, starostou.

Podle smlouvy o mzdě ze dne 27. 12. 2010 byla žalobci, jako řediteli žalované, stanovena měsíční mzda ve výši Kč 32.000,- s účinností od 1. 1. 2011, podle čl. IV bylo možno na základě komplexního zhodnocení celkové činnosti společnosti a schválení řádné účetní závěrky radou města – v působnosti valné hromady – přiznat žalobci roční odměnu až do výše 65 % z příjmu účtovaného za rok 2011. Smlouva o mzdě byla uzavřena na dobu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 a schválena Radou města Trutnova – v působnosti valné hromady žalované - usnesením č. 2010-6 dne 6. 12. 2010, což soud zjistil z předloženého důkazu v podobě usnesení Rady města Trutnova ze dne 6. 12. 2010.

Z dalšího usnesení rady ze dne 21. 5. 2012 vyplývá, že ta vzala na vědomí zprávu dozorčí rady žalované ve věci výsledku hospodaření, schválila zprávu o hospodaření žalované za rok 2011, řádnou účetní závěrku žalované za rok 2011 a odměnu žalobci za výkon funkce ředitele žalované za rok 2011 v plné výši dle ustanovení smlouvy o mzdě pro rok 2011.

Z usnesení Rady města Trutnova při jednání dne 5. 12. 2011 soud zjistil, že rada vzala na vědomí zprávu dozorčí rady o výsledku kontroly žalované, schválila zálohu na roční odměnu ředitele žalované za rok 2011 a schválila smlouvu o mzdě ředitele žalované na rok 2012.

Z usnesení Rady města Trutnova ze dne 20. 12. 2011 soud zjistil, že rada vzala na vědomí odstoupení žalobce z funkce jednatele žalované a stanovila zánik této funkce na den 31. 12. 2011. Rada rovněž schválila mimořádnou odměnu řediteli po kladném hodnocení výkonu funkce ředitele žalobce.

Z usnesení Rady města Trutnova ze dne 6. 12. 2010 soud zjistil, že rada schválila zprávu o výsledku kontroly žalované za rok 2010, zálohu na roční odměnu ředitele žalované ve výši Kč 40.000,- a smlouvu o mzdě ředitele na rok 2011.

Ze zprávy dozorčí rady žalované č. 1/2012 ze dne 25. 4. 2012 soud zjistil, že po přezkoumání řádné účetní závěrky žalované a návrhu na vypořádání hospodářského výsledku žalované, dozorčí rada doporučila Radě města Trutnova (jedinému společníkovi žalované) schválit řádnou účetní závěrku žalované ke dni 31. 12. 2011 a schválit zaúčtování ztráty žalované za rok 2011 ve výši Kč 158.990,68 na vrub účtu č. 429 (neuhrazená ztráta minulých let).

V odůvodnění své zprávy dozorčí rada konstatovala, že namátkovou kontrolou účetních dokladů nebyly zjištěny žádné závady a porušení zákona o účetnictví, řádná inventarizace

pokračování

38Cm 12/2016

byla provedena k poslednímu dni účetního období 31. 12. 2011, fyzická inventura hmotného majetku byla doložena inventurními soupisy, byly rovněž předloženy záznamy o provedené dokladové inventuře pohledávek a závazků a ostatních složek majetku. Veškeré účetní a ekonomické aktivity probíhaly řádně, v souladu s příslušnou legislativou ČR.

Ze zprávy Ing. Miloslavy Záhorové, auditora č. o. 106, o prověřce účetnictví žalované (s předmětem ověření účetní závěrky ke dni 31. 12. 2011) soud zjistil, že auditor nezaznamenal žádné skutečnosti, které by ho vedly k domněnce, že příložená účetní závěrka nepodává ve všech významných aspektech věrný a poctivý obraz aktiv a závazků žalované k 31. 12. 2011 a výsledku hospodaření za rok 2011 v souladu se zákonem o účetnictví a příslušnými předpisy ČR.

Z účastnického výsledku žalobce Ing. Jana Karpíška soud zjistil, že žalovaná společnost byla malou společností, v níž žalobce jako jednatel neměl k dispozici patřičný odborný servis, když toto bylo prakticky odstraněno uzavřením smlouvy a následně výkonem manažerské funkce, když výkon této funkce představoval především přípravu obchodních smluv, jejich vyhotovování a jednání s obchodními partnery, v rámci řešení pracovněprávních věcí pak organizování a přípravu lékařských prohlídek zaměstnanců a řešení pracovněprávních záležitostí zaměstnanců, dále pak činností spojenou s propočty, kalkulacemi či sledováním firemního rozpočtu, jakož i uzavírání pracovních smluv a jejich dodatků. Žalobce uvedl, že výše jeho mzdy byla projednávána vždy na valné hromadě žalované, které se vždy účastnili starosta a místostarosta Města Trutnova, jež bylo jediným společníkem žalované, takto byla projednána i mzda žalobce za rok 2011. Valná hromada nejprve mzdu žalobce prodiskutovala a následně pak bylo přijato konkrétní usnesení, jímž byla mzda žalobce schválena. Pak následoval popis smlouvy se žalobcem, když smlouvu potvrzoval za Město Trutnov buď jeho starosta, nebo místostarosta. Žalobce uvedl, že k takovýmto postupům nebyly z jeho strany žádné pochyby, že by se mohlo snad jednat o nějakou neplatnou smlouvu.

Žalobce doplnil, že v květnu 2012 (již nebyl zaměstnancem žalované) obdržel informaci od některých členů Rady města Trutnova, že v tomtéž měsíci byla jeho odměna za rok 2011 bez problémů schválena, když činnost žalobce v postavení manažera žalované byla vyhodnocena kladně. Taktéž uvedl, že na základě rozhodnutí valné hromady o odměně manažera použil vybrané údaje ze mzdového či svého evidenčního listu, doklady žalobci poskytla mzdová účtárna, a na příslušnou částku, která byla žalobci v minulém období vyplacena, pak použil rovněž příslušnou procentuální sazbu odměny za předchozí rok. Na výplatu odměny za rok 2011 žalobce čekal do dne 10. 6. 2012, odměna vyplacena nebyla a jednatel žalovaného žalobci sdělil, ať ten s žádnou odměnou nepočítá, jinak že si na mě posvítí. Žalobce v této věci doručil žalované i písemnou výzvu k zaplacení.

Žalobce potvrdil, že návrhy na schválení odměn valnou hromadou připravoval buď sám či kolegyně z interního auditu, když v návrhu vždy byla vytečkována část, kam měla být doplněna schválená výše odměny. To se doplňovalo až po projednání valnou hromadou a po jejím rozhodnutí. Roční odměna nebyla nikdy schvalována v absolutní částce a rovněž ani nebyla rozporována. Pokyn k výplatě měsíční odměny či roční odměny vydával účetní sám

pokračování

38Cm 12/2016

žalobce. Účetní údaje ještě překontroloval. K propočtu své odměny žalobce uvedl, že pro výpočet použil údajů ze svého mzdového listu za rok 2011.

K výkonu funkce odpovědného zástupce žalobce uvedl, že smlouvu o výkonu této funkce uzavíral v dobré víře, že této funkce již není za potřebí od 1. 8. 2006, povědomost neměl. Nevybavil si, zda o uzavření smlouvy o výkonu funkce odpovědného zástupce informoval jediného společníka žalované. Potvrdil, že vydával pokyny pro výplaty mimořádných odměn zaměstnancům, žádný pokyn pro výplatu mimořádné odměny sobě nevydal.

Žalobcem byly dále do spisu založeny důkazy v podobě smlouvy o mzdě ředitele žalované ze dne 6. 6. 2006, 1. 12. 2006, 20. 12. 2007, 22. 12. 2009 a 16. 12. 2008, z nichž vyplývá, že všechny smlouvy byly potvrzeny Městem Trutnovem s připojeným podpisem starosty města.

Ze smlouvy o výkonu funkce ze dne 6. 6. 2006, rovněž potvrzené razítkem Města Trutnova a podpisem jeho starosty, soud zjistil, že žalobce byl ustanoven jednatelem žalované, když smlouva uvádí výčet jeho povinností a práv.

Při jednání dne 16. 3. 2017 soud provedl v rámci dokazování čtení listinných důkazů v podobě výplatních lístků žalobce za roky 2006 až 2011, za toto období též mzdové listy žalobce včetně příslušných usnesení Města Trutnova ohledně schválení smluv o mzdě žalobce v postavení ředitele a schválení návrhů na výplaty záloh odměn či ročních odměn. Nedílnou součástí složky předkládaných listinných důkazů pak byla usnesení Rady města Trutnova, pozvánky na valné hromady či zápisy z jednání rady města.

Protože podstatná část listinných důkazů byla soudem provedena v rozsahu, jak je dáno výše v odůvodnění tohoto rozsudku, kdy důkazy se vztahují k nároku žalobce na zaplacení částky Kč 560.033,-, tedy odměny za výkon funkce ředitele žalované, respektive funkce manažerského typu, soud se z tohoto důvodu již dalšími důkazy, vztahujícími se k jiným obdobím než k období roku 2011, v odůvodnění rozsudku nezabýval.

Z takto zjištěného skutkového stavu učinil soud následující právní závěr:

V průběhu celého řízení žalovaná brojila proti nároku uplatněnému žalobcem tvrzením, že žádný pracovněprávní nárok či nárok jiný žalobci nevznikl, neboť spor je sporem bývalého jednatele žalované.

Vrchní soud v Praze pak ve svém usnesení pod č. j. Ncp 1459/2015-39 ze dne 7. 1. 2016, které se týkalo věcné příslušnosti, konstatoval příslušnost k projednání věci krajského soudu, jako soudu prvního stupně s odkazem na ust. § 9 odst. 2 písm. f) o.s.ř., neboť jde o spor mezi obchodní korporací a jejím členem, nikoliv o pracovní spor.

Žalobce uzavřel dne 3. 7. 2016 se žalovanou smlouvu nazvanou „PRACOVNÍ SMLOUVA“, jejíž režim smluvní strany podřídily režimu zákoníku práce, což vyplývá i ze záhlaví smlouvy, ve kterém se odkazuje na ust. § 29 a násl. zákoníku práce. Smlouva má

pokračování

38Cm 12/2016

znaky a náležitosti podle zákoníku práce a smluvní strany tak vyjadřovaly úmysl, že se režim zákoníku práce na daný smluvní vztah vztahuje. Jak ostatně konstatuje náleze Ústavního soudu ČR pod sp. zn. I.US190/15 ze dne 13. 9. 2016, není z pracovněprávního pohledu důvodu, pro který by nemohl člen statutárního orgánu vykonávat činnost nebo její část, v níž bude ujednána režim zákoníku práce.

Podle čl. IX odst. 4 stanov žalované ze dne 19. 12. 2012, jak soud zjistil v rámci své úřední činnosti, postupuje jednatel při své činnosti s péčí řádného hospodáře a je povinen zejména:

- a) k obchodnímu vedení společnosti,
- b) zajistit řádné vedení předepsaných evidencí vyžadovaných právními předpisy a účetnictvím,
- c) informovat společníka o všech záležitostech společnosti, které mají dopad na hospodaření společnosti, do personální a jiné agendy formou čtvrtletních oznámení.

Podle ust. § 66 odst. 3 obch. zák. jakékoliv plnění společnosti ve prospěch osoby, jež je orgánem společnosti nebo jeho členem, na které plyne právo z právního předpisu nebo z vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Společnost plnění neposkytne, jestliže výkon funkce zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti, anebo při zaviněném porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce.

Jak má soud prokázáno především listinnými důkazy v podobě rozhodnutí Rady města Trutnova, v postavení jediného společníka žalované v působnosti valné hromady žalované, byly od prvopočátku, tj. od roku 2006 až do roku 2011, všechny smlouvy uzavírané ohledně výkonu funkce ředitele žalované se žalobcem potvrzovány jediným společníkem (městem Trutnov) na jednáních Rady města Trutnova.

V daném případě tak má soud za prokázané, že smlouva o mzdě ředitele žalované za rok 2011, jakož i záloha na odměnu ředitele ve výši Kč 40.000,- pro rok 2011 byly schváleny radou dne 5. 12. 2011. Dne 21. 5. 2012 pak rada schválila odměnu žalobci – jako řediteli žalované – za rok 2011 v plné výši s odkazem na smlouvu o jeho mzdě, když podkladem schválení byla nejprve schválená zpráva o hospodaření žalované za rok 2011, řádná účetní závěrka za rok 2011 a na vědomí vzata zpráva dozorčí rady ve věci výsledku hospodaření žalované.

Při jednání rady dne 20. 12. 2011 pak byla ve prospěch žalobce (ředitele žalované) schválena ještě mimořádná odměna po kladném hodnocení výkonu této funkce žalobcem, a to v souvislosti s odstoupením žalobce z funkce jednatele žalované. Kladná hodnocení vyplývají pro žalobce i ze zprávy dozorčí rady žalované ze dne 25. 4. 2012, jakož i ze zprávy auditora o prověřce účetnictví žalované ke dni 31. 12. 2011, když nebyly zjištěny žádné nedostatky.

Na základě výše popsaného tak soud neshledal důvod pro odeprání přiznané a schválené roční odměny žalobci, když v průběhu celého řízení nebylo prokázáno porušení povinností

pokračování

38Cm 12/2016

vyplývající z jím vykonávané funkce ředitele. Odebrání odměny vyplývající ze smluvních vztahů účastníků založených pracovní smlouvou ze dne 3. 7. 2006 a jejího dodatku č. 1 ze dne 27. 12. 2010 s upřesněním činností nepatřících do povinností jednatele a s odkazem na kladné hodnocení činnosti žalobce ve funkci ředitele pro rok 2011, jak toto vyznělo ze zpráv dozorčí rady, auditora či Rady města Trutnova, vedou tak soud k závěru, že takovýto postup žalované nebyl postupem důvodným.

Odkazuje-li žalovaná na porušení povinností žalobce v souvislosti s výkonem další funkce odpovědného zástupce, pak ani žalovaným učiněná tvrzení v tomto směru nebyla prokázána, když problematiku výkonu této funkce a z ní vyplývajících nároků je projednávána v jiném soudním řízení. Na základě výše uvedeného proto soud žalobě v celém rozsahu vyhověl.

Výrok o náhradě o nákladů řízení má oporu dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a úspěšnému žalobci v tomto sporu bylo přiznáno právo náhrady v celkové výši Kč 127.122,- (9 úkonů advokáta po Kč 10.580,-, 9x režijní paušál po Kč 300,- a 12 půl hodin ztráty času po Kč 100,-, dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., + zaplacený soudní poplatek za návrh na zahájení řízení ve výši Kč 28.002,-).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Nebude-li povinnost uložena tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

V Hradci Králové dne 18. května 2017

JUDr. Milan Kubásek, v. r.

samosoudce

Za správnost vyhotovení: Martina Kindlová

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Uhlířové a soudců JUDr. Gabriely Barančíkové a JUDr. Evy Svobodové ve věci

žalobce: **Ing. Jan Karpíšek**, narozený 10. 5. 1965
bytem Spojka 142, 541 01 Trutnov
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Noskem
sídlem Dvořáčkova 1177, 549 41 Červený Kostelec

proti

žalované: **MEBYS Trutnov s. r. o.**, IČO 60915013
sídlem Horská 5, 541 01 Trutnov - Střední Předměstí
zastoupené advokátem JUDr. Ervínem Perthenem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

o zaplacení Kč 560 033,- s přísl., o **odvolání žalovaného** proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 38 Cm 12/2016-187 ze dne 18. května 2017

takto:

- I. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 38 Cm 12/2016-187 ze dne 18. května 2017 se potvrzuje.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši Kč 22 760,-, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Hradci Králové jako soud prvního stupně výše uvedeným rozsudkem uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 560 033 Kč s přísl. a též jí uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení. V odůvodnění rozsudku uvedl, že žalobce se domáhal na žalované zaplacení

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Jelínková.

- předmětné částky s tím, že se žalovanou uzavřel pracovní poměr dle smlouvy ze dne 3. 7. 2006 ve znění dodatků, podle níž vykonával funkci výkonného manažera firmy nespádající pod povinnosti jednatele. Tato smlouva s dodatky a smlouva o mzdě byly schváleny jediným společníkem žalované vykonávajícím působnost valné hromady, tj. Radou města Trutnova, která též schvalovala vyplacení řádných ročních odměn žalobci, přičemž se domáhá zaplacení roční odměny za rok 2011, která byla schválena usnesením Rady města Trutnova dne 21. 5. 2012 v souladu s čl. IV smlouvy o mzdě, když odměna měla činit Kč 843 033,- a když žalovaná byla žalobcem k vyplacení této částky písemně vyzvána dne 3. 8. 2012. Po započtení vzájemných nároků žalobce požaduje odměnu ve výši Kč 560 033,- s příslušenstvím. Žalovaná uvedla, že pracovní právní nárok či jiný žalobci nevznikl, když spor je sporem bývalého jednatele žalované, potvrdila, že odměna žalobci za rok 2011 nejprve byla schválena usnesením, následně došlo k pozastavení výkonu usnesení a dne 4. 9. 2012 usnesení zrušeno s rozhodnutím, že odměna žalobci za rok 2011 se nepřiznává pro vědomé porušení právní povinnosti žalobce v souvislosti s výkonem funkce jednatele žalované s odkazem na ust. § 66 odst. 3 obch. zák. Soud konstatoval, že z provedených důkazů zjistil, že dne 3. 8. 2012 byla žalovaná vyzvána k vyplacení odměny za rok 2011 ve výši Kč 803 033,-, že byla uzavřena smlouva o mzdě dne 27. 12. 2010 a žalobci v postavení ředitele byla s účinností od 1. 1. 2011 stanovena měsíční mzda částkou Kč 32 000,- a roční odměna, kterou bylo možno řediteli přiznat až do výše 65 % z příjmu zúčtovaného za rok 2011 na základě komplexního zhodnocení celkové činnosti společnosti a schválení řádné účetní závěrky Radou města Trutnova v působnosti valné hromady žalované, že usnesením rady konané dne 21. 5. 2012 byla schválena odměna žalobci jako řediteli žalované za rok 2011 v plné výši dle ustanovení smlouvy o mzdě pro rok 2011 s tím, že po provedené kontrole a projednání výsledku hospodaření v dozorčí radě žalované nebyly shledány žádné nedostatky, že dle mzdového listu žalobce za rok odměna činila Kč 803 033,-, že dle pracovní smlouvy ze dne 3. 7. 2006 uzavřené mezi žalovanou a žalobcem, pracovní poměr žalobce u žalované na pozici odpovídající pozici výkonného manažera firmy byl sjednán ode dne 1. 7. 2006, že podle dodatku č. 1 ze dne 27. 12. 2010 k citované pracovní smlouvě „operativní činnosti manažerského typu“ byly upřesněny jako všechny činnosti, které nepatří do povinností jednatele dle příslušných právních předpisů, že smlouva o mzdě byla schválena Radou města Trutnova - v působnosti valné hromady žalované, že usnesením Rady města Trutnova, jako jediného společníka žalované ze dne 30. 7. 2012 byl pozastaven výkon usnesení téhož orgánu ze dne 21. 5. 2012 a schválena smlouva o mzdě ředitele na období roku 2012, že usnesením rady ze dne 4. 9. 2012 byla zrušena její usnesení ze dne 21. 5. 2012 a ze dne 30. 7. 2012, když žalobce jako ředitel a jednatel žalované nepostupoval s péčí řádného hospodáře, když sám uzavřel smlouvu o výkonu činnosti odpovědného zástupce a za tuto činnost si nechal vyplácet mzdu, ačkoliv stejnou činnost vykonával ve funkci ředitele, že podle smlouvy o výkonu funkce ze dne 6. 6. 2006 žalobce byl ustanoven jednatelem žalované, když smlouva uvádí výčet jeho povinností a práv, že podle čl. IX odst. 4 stanov žalované ze dne 19. 12. 2012 je jednatel povinen zejména k obchodnímu vedení společnosti, zajistit řádné vedení předepsaných evidencí vyžadovaných právními předpisy a účetnictvím, informovat společníka o všech záležitostech společnosti, které mají dopad na hospodaření společnosti, do personální a jiné agendy formou čtvrtletních oznámení. Soud učinil závěr, že účastníci uzavřeli pracovní smlouvu v režimu zákoníku práce, když smlouva má znaky a náležitosti vyžadující zákoníkem práce a smluvní strany tak vyjadřovaly úmysl, že se režim zákoníku práce na daný smluvní vztah vztahuje. Soud citoval z nálezů Ústavního soudu ČR pod sp. zn. I. US 190/15 ze dne 13. 9. 2016, dle něhož není z pracovní právního pohledu důvodu, pro který by nemohl člen statutárního orgánu vykonávat činnost nebo její část, v níž bude ujednáno režim zákoníku práce.
2. Soud uzavřel, že pokud všechny smlouvy uzavírané ohledně výkonu funkce ředitele žalované se žalobcem byly potvrzovány jediným společníkem (městem Trutnov) na jednáních Rady města Trutnova a smlouva o mzdě ředitele žalované na rok 2011, jakož i záloha na odměnu ředitele ve výši Kč 40 000,- pro rok 2011, byly schváleny radou dne 5. 12. 2011 a dne 21. 5. 2012 rada schválila odměnu žalobci jako řediteli žalované za rok 2011 v plné výši s odkazem na smlouvu o

jeho mzdě, když podkladem schválení byla nejprve schválená zpráva o hospodaření žalované za rok 2011, řádná účetní závěrka za rok 2011 a na vědomí vzata zpráva dozorčí rady ve věci výsledku hospodaření žalované a při jednání rady dne 20. 12. 2011 pak byla ve prospěch žalobce jako ředitele žalované schválena ještě mimořádná odměna po kladném hodnocení výkonu této funkce žalobcem, a to v souvislosti s odstoupením žalobce z funkce jednatele žalované, když kladná hodnocení vyplývají pro žalobce i ze zprávy dozorčí rady žalované ze dne 25. 4. 2012, jakož i ze zprávy auditora o prověrce účetnictví žalované ke dni 31. 12. 2011, když nebyly zjištěny žádné nedostatky, soud neshledal důvod pro odepření přiznané a schválené roční odměny žalobci, když v průběhu celého řízení nebylo prokázáno porušení povinností vyplývajících z jím vykonávané funkce ředitele. Odebrání odměny vyplývající ze smluvních vztahů účastníků založených pracovní smlouvou ze dne 3. 7. 2006 a jejího dodatku č. 1 ze dne 27. 12. 2010 s upřesněním ohledně nepatřících do povinností jednatele a s odkazem na kladné hodnocení činnosti žalobce ve funkci ředitele pro rok 2011, jak toto vyznělo ze zpráv dozorčí rady, auditora či Rady města Trutnova, vedou tak soud k závěru, že takovýto postup žalované nebyl postupem důvodným. Soud doplnil, že odkazuje-li žalovaná na porušení povinností žalobce v souvislosti s výkonem funkce odpovědného zástupce, problematika výkonu této funkce a z ní vyplývajících nároků je projednávána v jiném soudním řízení. Na základě výše uvedeného soud žalobě v celém rozsahu vyhověl.

3. Proti rozsudku se žalovaný odvolal. Uvedl, že argumentace soudu je založena na tom, že žalovaný měl být ve stejné pozici jako zaměstnanec žalobce, když ohledně souběhu funkcí se soud opřel o náleze Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 190/15. Soud přehlédl, že v té samé věci byl vydán rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 3613/2015, který v té samé věci, kterou rozhodoval Ústavní soud, nepřipustnost souběhu potvrdil. Navíc v tomto řízení není stěžejní otázka platnost či neplatnost smlouvy uzavřené mezi účastníky, ale to, že žalobce si svévolně vyplácel částky, na které neměl nárok, proto po odhalení tohoto jeho jednání mu nebyla přiznána odměna za rok 2011. Žalobce neprokázal, že by mu vznikl nárok na roční odměnu za rok 2011, naopak žalovaný prokázal, že žalobci nárok nevznikl. Jelikož žalobce porušil právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce jednatele, rozhodl jediný společník o nevyplacení této odměny. Odměna pro rok 2011 byla žalobci nejprve schválena usnesením jediného společníka ze dne 21. 5. 2012 a následně došlo usnesením jediného společníka ze dne 30. 7. 2012 k pozastavení výkonu usnesení. Usnesením jediného společníka ze dne 4. 9. 2012 byla obě předcházející usnesení zrušena, tj. bylo rozhodnuto, že roční odměna za rok 2011 se žalobci nepřiznává. Navíc rozhodnutí ohledně odměny za rok 2011 bylo až z doby, kdy žalobce již nebyl v žádném smluvním vztahu k žalovanému. Žalovaný též navrhoval připojení spisu Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 33 Cm 228/2012, kde je žalobcem a požaduje po Ing. Karpíškovi škodu jako jednatele žalované. Soud důkaz spisem neprovedl. Žalobce se staví do trojjediné role, a to jednatele, ředitele a odpovědného zástupce a vybírá si postavení, které se mu v konkrétní situaci hodí. Nelze však mít práva jednatele, obchodní vedení apod. a zároveň odpovídat jako zaměstnanec. I na smlouvu o mzdě je tak třeba nahlížet jako na dohodu mezi jednatelem a společností o jeho odměňování. Pokud si vyplácel peněžní prostředky bez vědomí jediného společníka a neplatnou smlouvu uzavřel také bez vědomí jediného společníka, nepostupoval s péčí řádného hospodáře a tím porušil § 194 odst. 5 obchodního zákoníku. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že se žaloba zamítá.
4. Žalobce ve vyjádření k odvolání zejména uvedl, že je napadený rozsudek správný, že ÚS sice připouští, že argumentace Nejvyššího soudu ohledně pracovně-právní stránky věci a obchodně-právní stránky věci by mohla vést k závěru o neplatnosti a nepřipustnosti tzv. souběhu, avšak v daném případě se tak nestalo. Rozsudek se řádně a v souladu s názorem ÚS vypořádal s otázkou platnosti pracovní smlouvy a smlouvy o mzdě a konstatoval správně, že uplatněný nárok vznikl na základě platného znění pracovní smlouvy a smlouvy o mzdě a byl řádně jediným společníkem schválen. Konstataování napadeného rozsudku o tom, že není důvod žalobci jeho takto zjištěný

nárok nepřiznat, považuje žalobce za správné a odpovídající skutkovým zjištěním a správné právní argumentaci. Pokud jde o závěr, že porušení pracovních povinností ze strany žalobce, které by mohlo vést k důvodnému odepření plnění, nebylo v řízení prokázáno, je správný. Navrhl potvrzení rozsudku.

5. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadený rozsudek podle § 212 a násl. o. s. ř. a dospěl k tomu, že odvolání je nedůvodné.
6. Ze spisu odvolací soud zjistil, že žalobce se žalobou domáhal na žalované zaplacení částky Kč 560 033,- s přísl. s tím, že dne 3. 7. 2006 se žalovanou uzavřel pracovní smlouvu ve znění dodatků, podle níž vykonával funkci výkonného manažera firmy nespádající pod povinnosti jednatele, přičemž smlouva se smlouvou o mzdě byly před podpisem schváleny jediným společníkem žalované vykonávajícím působnost valné hromady, tj. Radou města Trutnova, která též schvalovala vyplacení ročních ročních odměn žalobci, přičemž se domáhá zaplacení roční odměny za rok 2011, která byla schválena usnesením Rady města Trutnova dne 21. 5. 2012, když odměna měla činit Kč 843 033,- a žalovaná byla žalobcem k vyplacení této částky písemně vyzvána dne 3. 8. 2012. Po započtení vzájemných nároků žalobce požadoval odměnu ve výši Kč 560 033,- s příslušenstvím. Žalovaná uvedla, že pracovní právní nárok žalobci nevznikl a spor je sporem bývalého jednatele žalované, potvrdila, že odměna byla jediným společníkem žalované schválena usnesením, následně byla zrušena s rozhodnutím, že odměna za rok 2011 se nepřiznává pro porušení povinností žalobce v souvislosti s výkonem funkce jednatele žalované. Soud zejména zjistil, že byla uzavřena pracovní smlouva dne 3. 7. 2006 ve znění dodatků, podle níž pracovní poměr žalobce byl odpovídající pozici výkonného manažera firmy a byl sjednán ode dne 1. 7. 2006, že podle jejího dodatku č. 1 „operativní činnosti manažerského typu“ byly upřesněny jako všechny činnosti, které nepatří do povinností jednatele dle příslušných právních předpisů, že byla uzavřena smlouva o mzdě dne 27. 12. 2010, kterou byla stanovena měsíční mzda Kč 32 000,- a roční odměna, kterou bylo možno přiznat až do výše 65 % z příjmu na základě zhodnocení celkové činnosti společnosti a schválení řádné účetní závěrky Radou města Trutnova, že účastníci uzavřeli smlouvu o výkonu funkce dne 6. 6. 2006, již byl žalobce ustanoven jednatelem žalované, že podle čl. IX odst. 4 stanov žalované ze dne 19. 12. 2012 je jednatel povinen zejména k obchodnímu vedení společnosti, zajistit řádné vedení předepsaných evidencí vyžadovaných právními předpisy a účetnictvím, informovat společníka o všech záležitostech společnosti, které mají dopad na hospodaření společnosti, do personální a jiné agendy formou čtvrtletních oznámení, že usnesením rady konané dne 21. 5. 2012 byla schválena odměna žalobci za rok 2011 v plné výši podle smlouvy o mzdě s tím, že nebyly shledány žádné nedostatky, že odměna činila Kč 803 033,-, že usnesením rady ze dne 4. 9. 2012 byla zrušena její usnesení ze dne 21. 5. 2012 a ze dne 30. 7. 2012 s odůvodněním, že žalobce nepostupoval s péčí řádného hospodáře. Soud učinil závěr, že účastníci uzavřeli platnou pracovní smlouvu a smlouvu o mzdě a že odměna byla přiznána v souladu s uvedenými smlouvami, soud proto uzavřel, že není důvod pro odepření přiznané a schválené roční odměny žalobci, když v průběhu řízení nebylo prokázáno porušení povinností vyplývajících z jím vykonávané funkce ředitele, přičemž odkaz žalované na porušení povinností žalobce jako jednatele žalované, není případný, neboť šlo o jiný nárok vyplývající z jiného vztahu účastníků. Žalobě proto vyhověl.
7. Odvolací soud se ztotožnil se zjištěními i závěry soudu prvního stupně.
8. Odvolací soud konstatoval, že soud prvního stupně učinil správná skutková zjištění podstatná pro danou věc, a to z listinných důkazů a výpovědí svědků a účastníků řízení a správně je popsal v odůvodnění napadeného rozsudku. Nebylo proto třeba dalšího dokazování. Odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku.
9. Odvolací soud se též ztotožnil se závěrem, že účastníci uzavřeli platnou pracovní smlouvu a smlouvu o mzdě. Odvolací soud se totiž ztotožnil s tím, že pokud mj. v uvedené pracovní smlouvě byl uveden výčet činností, které má žalobce jako ředitel žalované vykonávat a tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Jelínková.

vykonával, přičemž tyto činnosti jsou odlišné od činností, které dle stanov žalované žalobce vykonával na základě smlouvy o výkonu funkce jako jednatel žalované, jsou jak pracovní smlouva, tak smlouva o mzdě, platné. Též se ztotožnil se závěrem, že pokud byly splněny podmínky dle pracovní smlouvy a smlouvy o mzdě pro přiznání předmětné odměny, jak vyplynulo z provedeného dokazování, má žalobce nárok na uvedenou odměnu. Odvolací soud též konstatoval, že v daném případě nejde o spor týkající se nároků vyplývajících z výkonu funkce jednatele žalované, jak se domnívá žalovaná. Jde o nárok vyplývající z platné pracovní smlouvy. V dalším odkazuje odvolací soud na odůvodnění napadeného rozsudku, neboť je správné.

10. Na základě uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
11. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů odvolacího řízení. Žalobce vykonal před soudem odvolacím 2 úkony právní služby, a to za vyjádření k odvolání, účast na jednání, přičemž mu náleží odměna za 2 úkony právní služby ve výši 2 x 10 580,- Kč, dále 2 režijní paušály po 300,- Kč a náhrada za ztrátu času v délce 10 půlhodin ve výši 1 000,- Kč, celkem tedy Kč 22 760,-.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně dovolací soud dospěje k závěru, že procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.).

Praha 10. května 2018

JUDr. Milada Uhlířová v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Cilečka a soudců JUDr. Marka Doležala a JUDr. Petra Šuka v právní věci žalobce **Ing. Jana Karpíška**, narozeného 10. 5. 1965, bytem v Trutnově, Spojka 142, PSČ 541 01, zastoupeného JUDr. Tomášem Noskem, advokátem, se sídlem v Červeném Kostelci, Dvořáčkova 1177, PSČ 549 41, proti žalované **MEBYS Trutnov s. r. o.**, se sídlem v Trutnově, Horská 5, PSČ 541 01, identifikační číslo osoby 60915013, zastoupené JUDr. Ervínem Perthenem, MBA, advokátem, se sídlem v Hradci Králové, Velké náměstí 135/19, PSČ 500 03, o zaplacení 560.033 Kč s příslušenstvím, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 38 Cm 12/2016, o dovolání žalované proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 5. 2018, č. j. 6 Cmo 193/2017-226, takto:

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 5. 2018, č. j. 6 Cmo 193/2017-226, se **ruší** a věc se **vrací** odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou domáhá, aby mu žalovaná (dále jen „společnost“) zaplatila 560.033 Kč s příslušenstvím jako roční odměnu za výkon funkce výkonného manažera společnosti za rok 2011.

[2] Rozsudkem ze dne 18. 5. 2017, č. j. 38 Cm 12/2016-187, Krajský soud v Hradci Králové uložil společnosti, aby žalobci zaplatila 560.033 Kč s příslušenstvím (I. výrok), a rozhodl o náhradě nákladů řízení (II. výrok).

[3] Soud prvního stupně vyšel z toho, že:

- 1) Společnost byla zapsána do obchodního rejstříku 25. 5. 1994.
- 2) Jediným společníkem společnosti je od jejího zápisu do obchodního rejstříku město Trutnov.
- 3) Žalobce byl od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2011 jednatelem společnosti.
- 4) Žalobce uzavřel se společností 3. 7. 2006 pracovní smlouvu, v níž bylo sjednáno, že bude pro společnost vykonávat závislou práci jako výkonný manažer společnosti (dále jen „pracovní smlouva“); jako druh práce, kterou měl žalobce vykonávat, byla v pracovní smlouvě sjednána „veškerá operativní činnost manažerského typu“.
- 5) Podle dodatku č. 1 k pracovní smlouvě, který byl uzavřen 27. 12. 2010 (dále jen „dodatek k pracovní smlouvě“), byl druh práce, kterou měl žalobce vykonávat, zpřesněn tak, že šlo o „veškerou operativní činnost manažerského typu, a sice všechny činnosti, které nepatří do povinností jednatele dle příslušných právních předpisů.“ Žalobce je v dodatku k pracovní smlouvě označen jako „ředitel“ společnosti.
- 6) Téhož dne byla mezi žalobcem a společností uzavřena také smlouva o mzdě (dále jen „smlouva o mzdě“), ve které strany sjednaly, že žalobci náleží za výkon funkce výkonného manažera (jako ředitele společnosti) úplata ve výši 32.000 Kč měsíčně s tím, že mu může být (na základě komplexního zhodnocení celkové činnosti společnosti) přiznána roční odměna, a to „až do výše 65 % z příjmu zúčtovaného za rok 2011“.
- 7) Usnesením ze dne 5. 12. 2011 rozhodla Rada města Trutnov (ve věci města Trutnov jako jediného společníka společnosti), že žalobci vyplatí zálohu na roční odměnu za rok 2011 s tím, že „pokud by bylo něco špatně, tak ředitele vymění.“
- 8) Usnesením ze dne 6. 12. 2010 rozhodla Rada města Trutnov (ve věci města Trutnov jako jediného společníka společnosti), že schvaluje smlouvu o mzdě.
- 9) Usnesením ze dne 20. 12. 2011 rozhodla Rada města Trutnov (ve věci města Trutnov jako jediného společníka společnosti), že žalobci v souvislosti s ukončením jeho působení ve společnosti schvaluje mimořádnou odměnu.
- 10) Usneseními ze dne 21. 5. 2012 Rada města Trutnov (ve věci města Trutnov jako jediného společníka společnosti):
 - a) vzala na vědomí zprávu dozorčí rady společnosti ze dne 25. 4. 2012 (podle které probíhala „činnost společnosti v roce 2011 i její veškeré účetní a ekonomické aktivity řádně, v souladu s příslušnou legislativou České republiky“),
 - b) schválila účetní závěrku společnosti za rok 2011 a
 - c) rozhodla, že žalobci schvaluje roční odměnu za rok 2011 „v plné výši dle ustanovení smlouvy o mzdě“ (dále jen „usnesení o přiznání roční odměny“).
- 11) Usnesením ze dne 30. 7. 2012 rozhodla Rada města Trutnov (ve věci města Trutnov jako jediného společníka společnosti), že „pozastavuje výkon“ usnesení o přiznání roční odměny s tím, že se objevily nesrovnalosti ve vyplácení mzdy žalobce.
- 12) Usnesením ze dne 4. 9. 2012 rozhodla Rada města Trutnov (ve věci města Trutnov jako jediného společníka společnosti), že usnesení o přiznání roční

27 Cdo 4319/2018

odměny ruší, neboť žalobce „minimálně ve dvou případech“ nepostupoval s péčí řádného hospodáře (dále jen „usnesení o zrušení roční odměny“).

[3] Usnesením ze dne 7. 1. 2016, č. j. Ncp 1459/2015-39, rozhodl Vrchní soud v Praze, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy (dále jen „usnesení o věcné příslušnosti“).

[4] Soud prvního stupně nejprve uvedl, že pracovní smlouva má „znaky a náležitosti podle zákoníku práce“, čímž smluvní strany vyjádřily vůli podřídit závazky z pracovní smlouvy tomuto právnímu předpisu. Poté dodal, že z pracovněprávního pohledu není důvod, pro který by člen statutárního orgánu nemohl vykonávat svoji činnost jako zaměstnanec (načež odkázal na náleží Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 190/15, uveřejněný pod číslem 171/2016 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu).

[5] Podle soudu prvního stupně žalobci nelze odepřít přiznanou a schválenou roční odměnu, neboť nebylo prokázáno, že žalobce porušil povinnosti vyplývající z funkce „ředitele“. Zrušila-li Rada města Trutnov 4. 9. 2012 své dřívější usnesení o přiznání roční odměny, nebyl takový postup „důvodný“. Kladné hodnocení činnosti žalobce se totiž podává ze zprávy dozorčí rady společnosti ze dne 25. 4. 2012, ale i ze skutečnosti, že žalobci Rada města Trutnov (usnesením ze dne 5. 12. 2011) přiznala mimořádnou odměnu v souvislosti s ukončením jeho působení ve společnosti.

[6] K odvolání žalované Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 10. 5. 2018, č. j. 6 Cmo 193/2017-226, potvrdil rozsudek soudu prvního stupně (první výrok) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (druhý výrok).

[7] Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, podle něhož žalobce se společností uzavřeli platnou pracovní smlouvu a smlouvu o mzdě. Uvedl, že byl-li v pracovní smlouvě podán výčet činností, které měl žalobce vykonávat, s tím, že šlo o „činnosti odlišné od činností, které dle stanov společnosti vykonával žalobce (...) jako jednatel,“ je pracovní smlouva a smlouva o mzdě platná. K tomu odvolací soud dodal, že v projednávané věci nejde o spor týkající se nároků vyplývajících z výkonu funkce jednatele společnosti. Odkaz společnosti na údajné porušování povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře, tedy není „případný“, neboť jde o „nárok vyplývající z jiného vztahu účastníků.“

[8] Proti rozsudku odvolacího soudu podala společnost dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), majíc za to, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázek hmotného a procesního práva, z nichž první otázka v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena a při řešení druhé otázky se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, a sice (posuzováno podle obsahu) zda:

1) lze jednateli společnosti s ručením omezeným odepřít „plnění“, které mu bylo přiznáno rozhodnutím valné hromady (resp. rozhodnutím jediného společníka přijatého v působnosti valné hromady), jestliže došlo k zaviněnému porušení povinností v souvislosti s výkonem jeho funkce,

2) je možné, aby soud rozhodl, že neprovede důkazy, které „jsou způsobilé prokázat relevantní tvrzení účastníka sporu.“

[9] Dovolatelka namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (uplatňuje dovolací důvod podle § 241a odst. 1 o. s. ř.) a navrhuje,

aby Nejvyšší soud napadený rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

[10] Dovolatelka uvádí, že se žalobce staví do „trojjediné role“ jednatele, ředitele a odpovědného zástupce společnosti, podle toho, které postavení se mu v konkrétní situaci hodí. I na smlouvu o mzdě je podle jejího názoru třeba nahlížet jako na dohodu mezi jednatelem a společností; přitom platí, že i kdyby strany vzájemný vztah podřídily zákoníku práce, nemohly by se odchýlit od zákonného pravidla, které jednatele ukládá, aby jednal s péčí řádného hospodáře. K tomu dovolatelka odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2018, sp. zn. 31 Cdo 4831/2017 (uveřejněný pod číslem 35/2019 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek; dále jen „R 35/2019“), ale i na usnesení o věcné příslušnosti, ve kterém soud uvedl, že v projednávané věci jde o „spor mezi obchodní korporací a jejím členem, nikoliv o pracovněprávní spor.“

[11] Dovolatelka namítá, že usnesení o přiznání roční odměny nelze posuzovat bez zřetele k tomu, že žalobce zastával funkci jednatele společnosti. Vyšlo-li tedy najevo, že si žalobce neoprávněně vyplácel finanční prostředky z majetku společnosti (tedy, že zaviněně porušoval právní povinnost v souvislosti s výkonem funkce jednatele), byla Rada města Trutnov oprávněna rozhodnout, že se usnesení o přiznání roční odměny ruší. V projednávané věci proto není stěžejní, zda byla pracovní smlouva uzavřena platně, nýbrž zda si žalobce „svévolně a bez souhlasu“ města Trutnov (jako jediného společníka) vyplácel částky, na které neměl nárok.

[12] K tomu dovolatelka dodává, že nárok společnosti na náhradu škody, kterou jí žalobce způsobil, když zaviněně porušil povinnosti v souvislosti s výkonem funkce jednatele, je předmětem řízení vedeného u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 33 Cm 228/2012 (dále jen „související řízení“). V souvisejícím řízení je podle dovolatelky „podrobně tvrzeno, zdokumentováno a prokázáno, jak žalobce vyváděl ze společnosti (...) finanční prostředky.“ Proto dovolatelka zpochybňuje postup odvolacího soudu, který odmítl provést důkaz spisem vedeným v souvisejícím řízení (neboť má za to, že jde o postup, který je v rozporu se závěry usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2014, sp. zn. 30 Cdo 3417/2014, nebo ze dne 19. 1. 2015, sp. zn. 28 Cdo 4618/2014).

[13] Ve vyjádření k dovolání (datovaném 4. 10. 2018) označil žalobce závěry soudů nižších stupňů za správné. Uvedl, že právní předpisy nebrání tomu, aby pro společnost člen statutárního orgánu vykonával závislou práci, jestliže nejde o výkon činností spadajících do působnosti statutárního orgánu (k tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 29. 9. 2004, sp. zn. 21 Cdo 894/2004, a ze dne 17. 8. 2004, sp. zn. 21 Cdo 737/2004). Oprávnění společnosti odepřít statutárnímu orgánu poskytnutí plnění se vztahuje pouze na některá plnění, která jsou jednatelem poskytována v souvislosti s výkonem jeho funkce. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2010, sp. zn. 29 Cdo 2049/2009, a dodal, že o tento případ v poměrech projednávané věci nejde, neboť mu nárok na mimořádnou odměnu nebyl přiznán v souvislosti s plněním jeho pracovních povinností.

[14] Ve vztahu ke kritice postupu odvolacího soudu, který odmítl provést důkaz spisem vedeným v souvisejícím řízení, žalobce uvedl, že soudy nižších stupňů provedly řadu důkazů obsažených v tomto spise, a proto není jasné, jakých (konkrétních) důkazů se dovolatelka dovolává. V „dalším sdělení“ (datovaném 1. 8. 2019) žalobce uvádí, že Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 24. 1. 2018, č. j. 33 Cm 228/2012-729, „zcela zamítl“ nárok uplatněný žalobou v souvisejícím řízení, a dodává, že toto rozhodnutí potvrdil Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 31. 7. 2018, č. j. 6 Cmo 212/2018-782.

27 Cdo 4319/2018

[15] Dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř. pro řešení v pořadí první z dovolatelkou formulovaných otázek, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu (byť zčásti přijaté po vydání napadených rozhodnutí).

[16] Podle § 66 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obch. zák.“), lze jakékoliv plnění společnosti ve prospěch osoby, jež je orgánem společnosti nebo jeho členem, na které neplyne právo z právního předpisu nebo z vnitřního předpisu, poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Společnost plnění neposkytne, jestliže výkon funkce zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti, anebo při zaviněném porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce.

[17] Již v rozsudku sp. zn. 29 Cdo 2049/2009, Nejvyšší soud formuloval a odůvodnil závěr, podle něhož lze teleologickým výkladem ustanovení § 66 odst. 3 věty druhé obch. zák. dovodit, že oprávnění společnosti odepřít statutárnímu orgánu poskytnutí tam upravené plnění se vztahuje pouze na plnění, která jsou jednateli poskytována v souvislosti s výkonem jeho funkce. Proto členovi statutárního orgánu nelze upírat plnění, na které mu vznikl nárok za činnosti prováděné pro společnost (např. podle platně uzavřené pracovní smlouvy), jež s výkonem funkce nesouvisí (srov. například též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 6. 2010, sp. zn. 29 Cdo 2126/2009).

[18] Pro řešení otázky, zda jednateli společnosti s ručením omezeným lze odepřít „plnění“, které mu bylo přiznáno rozhodnutím valné hromady (resp. rozhodnutím jediného společníka přijatého v působnosti valné hromady), jestliže došlo k zaviněnému porušení povinností v souvislosti s výkonem jeho funkce, je tedy – ve vazbě na poměry projednávané věci – nezbytné přezkoumat, zda byla žalobci mimořádná odměna přiznána v souvislosti s výkonem funkce jednatele společnosti.

[19] Možností podřízení vztahu mezi členem statutárního orgánu a právnickou osobou režimu zákoníku práce se Nejvyšší soud zabýval již v R 35/2019, z něhož se podává, že:

1) Členové statutárního orgánu obchodní korporace nevykonávají činnosti spadající do náplně této funkce (do působnosti statutárního orgánu) ve vztahu nadřízenosti a podřízenosti dle pokynů obchodní korporace. Naopak, je to právě statutární orgán (jeho členové), kdo (jako výkonný orgán) řídí činnost obchodní korporace. Jinými slovy, činnost (člena) statutárního orgánu není závislou prací ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce (dále jen „zákoník práce“).

2) Shora řečené však neznamená, že by si člen statutárního orgánu a obchodní korporace nemohli ujednat, že se jejich vztah – v mezích nastavených kogentními právními normami – řídí zákoníkem práce. Ustanovení § 2 odst. 1 zákoníku práce nebrání tomu, aby na základě vůle stran byly zákoníku práce podřízeny i vztahy, jejichž předmětem není výkon závislé práce (srov. bod 45 nálezů Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 190/15).

3) Z logiky věci se podává, že ujednání o „podřízení“ režimu zákoníku práce přichází v úvahu pouze u vztahů, jejichž povaha to připouští. Takovým je i vztah mezi členem statutárního orgánu a obchodní korporací, jehož předmětem je výkon činností spadajících do působnosti statutárního orgánu, a to zpravidla za úplatu.

4) Člen statutárního orgánu a obchodní korporace se tedy mohou odchýlit od pravidla vyjádřeného v § 66 odst. 2 větě první obch. zák. (podle kterého se jejich vztah řídí přiměřeně ustanoveními o mandátní smlouvě) i tak, že si pro svůj vztah ujednají režim zákoníku práce.

5) Jelikož však výkon funkce člena statutárního orgánu není závislou prací ve smyslu § 2 odst. 1 zákoníku práce, takové ujednání neučiní ze vztahu mezi členem statutárního orgánu a obchodní korporací vztah pracovněprávní. Ani tehdy, „podřídí-li“ se zákoníku práce, nelze člena statutárního orgánu považovat (v rozsahu činností spadajících do působnosti statutárního orgánu) za zaměstnance (§ 6 zákoníku práce) a obchodní korporaci za zaměstnavatele (§ 7 zákoníku práce). Jejich vztah i nadále zůstává vztahem obchodněprávním, jenž se řídí obchodním zákoníkem a dále – v důsledku smluvního ujednání – těmi (v úvahu přicházejícími) ustanoveními zákoníku práce, jejichž použití nebrání kogentní právní normy upravující (především) postavení člena statutárního orgánu obchodní korporace a jeho vztah s obchodní korporací. Jinak řečeno, ani ujednáním o „podřízení se režimu“ zákoníku práce se nelze odchýlit od těch ustanovení (zejména) obchodního zákoníku, jejichž povaha to vylučuje (§ 2 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku).

6) Ujednáním obsaženým ve smlouvě o výkonu funkce o tom, že se vztah mezi členem statutárního orgánu a obchodní korporací (jde-li o výkon funkce člena statutárního orgánu) řídí zákoníkem práce, se zásadně nelze (platně) odchýlit zejména od pravidel obchodního zákoníku upravujících vznik a zánik funkce člena statutárního orgánu, předpoklady výkonu funkce a důsledky jejich absence, odměňování členů statutárních orgánů, formu smlouvy o výkonu funkce a povinnost jejího schválení příslušným orgánem, povinnost vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře a důsledky jejího porušení. Je tomu tak proto, že uvedená pravidla je třeba s ohledem na jejich povahu (smysl a účel) nutné považovat zásadně za kogentní.

[20] K uvedeným závěrům se Nejvyšší soud posléze přihlásil v řadě dalších rozhodnutí, zejména v rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolega ze dne 11. 9. 2019, sp. zn. 31 Cdo 1993/2019, uveřejněném pod číslem 24/2020 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 24/2020“), nebo v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2018., sp. zn. 29 Cdo 3478/2016.

[21] Přitom platí, že otázku, zda je předmětem smluvního ujednání člena statutárního orgánu a obchodní korporace výkon činností spadajících do působnosti statutárního orgánu, je třeba posuzovat podle skutečné vůle stran (viz § 266 odst. 1 obč. zák. a § 35 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku). Z uvedeného plyne závěr, podle něhož uzavře-li jednatel se společností s ručením omezeným smlouvu, ve které se pro společnost zavázal vykonávat určitou činnost, nelze pro účely posouzení toho, zda tato činnost spadá do náplně funkce (působnosti) jednatele, vycházet pouze z toho, jak ji strany smlouvy označily (z textace smlouvy). Jen z toho, že činnosti takového jednatele jsou označeny ve více listinách odlišně, nelze dovozovat, že jde o rozdílné činnosti.

[22] Vyšel-li tedy odvolací soud v projednávané věci z obecné formulace dodatku k pracovní smlouvě, podle kterého byl druh práce žalobce vymezen tak, že jde „o všechny činnosti, které nepatří do povinností jednatele dle příslušných právních předpisů,“ a to aniž se blíže zabýval tím, jaké činnosti měl žalobce podle pracovní smlouvy vykonávat a zda tyto činnosti skutečně (ne)spadají do působnosti jednatele společnosti s ručením omezeným (k vymezení náplně funkce člena statutárního orgánu obchodní korporace srov. např. R 24/2020, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 3. 2020, sp. zn. 27 Cdo 4482/2018), je jeho právní posouzení věci neúplné, a tudíž i nesprávné.

[23] S ohledem na dovolací argumentaci považuje Nejvyšší soud za potřebné podotknout, že rozhodnutí o věcné příslušnosti podle § 104a o. s. ř. nikterak nepředjímá rozhodnutí ve věci samé. Z usnesení o věcné příslušnosti v projednávané věci tedy nelze

27 Cdo 4319/2018

vyvozovat závěr o tom, zda se závazkový vztah vzniklý z pracovní smlouvy řídí zákoníkem práce, nebo zda jde o vztah výkonu funkce jednatele společnosti s ručením omezeným.

[24] Jelikož právní posouzení věci není správné a dovolací důvod podle § 241a odst. 1 o. s. ř. byl dovolatelkou uplatněn právem, Nejvyšší soud – aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.) a aniž se zabýval druhou z dovolatelkou formulovaných otázek – zrušil rozsudek odvolacího soudu podle § 243e odst. 1 o. s. ř. a věc odvolacímu soudu vrátil k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta první o. s. ř.).

[25] V další fázi řízení se bude odvolací soud zabývat otázkou, zda činnosti, které se žalobce v pracovní smlouvě zavázal vykonávat, „materiálně“ spadají do náplně funkce (působnosti) statutárního orgánu (přitom nepřehlédne závěry R 24/2020 a rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 4482/2018). Dojde-li k závěru, že tyto činnosti spadají do náplně funkce (působnosti) jednatele společnosti s ručením omezeným, bude se zabývat také tím, zda žalobce skutečně zaviněně porušil právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce jednatele (jak tvrdí dovolatelka). Přitom nepřehlédne, že společnost může odmítnout plnění poskytované členu orgánu společnosti v souvislosti s výkonem jeho funkce pouze v takovém rozsahu, který lze s ohledem na všechny konkrétní okolnosti považovat za přiměřený (srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 10. 2019, sp. zn. 27 Cdo 2426/2018).

[26] Právní názor Nejvyššího soudu je pro odvolací soud závazný (§ 243g odst. 1 část věty první za středníkem, § 226 odst. 1 o. s. ř.).

[27] V novém rozhodnutí odvolací soud znovu rozhodne i o nákladech řízení, včetně řízení dovolacího (§ 243g odst. 1 věta druhá o. s. ř.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 20. 5. 2020

JUDr. Filip Cileček v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Pavlína Tkaná

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl soudcem JUDr. Milanem Kubáskem ve věci

žalobce: **Ing. Jan Karpíšek**, narozen 10. 5. 1965
Spojka 142, 541 01 Trutnov
zastoupený JUDr. Tomášem Noskem, advokátem
Palachova 1742, 547 01 Náchod

proti
žalované: **MEBYS. s.r.o.**, IČ 60915013
Horská 5, 541 01 Trutnov
zastoupená JUDr. Ervínem Perthenem, advokátem
Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

o zaplacení částky 560 033 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 560 033 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % p. a. z částky 560 033 Kč za dobu od 7. 10. 2020 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci, k rukám zástupce žalobce, náklady řízení částkou 282 142 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u soudu dne 19. 5. 2015 se žalobce domáhá po žalované zaplacení částky 560 033 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že měl u žalované uzavřen pracovní poměr dle smlouvy ze dne 3. 7. 2006 ve znění dodatků, podle níž vykonával funkci výkonného manažera firmy (operativní činnosti manažerského typu), nespádající pod povinnosti jednatele.

2. Uvedená pracovní smlouva s dodatky a smlouvy o mzdě byly vždy před podpisem schváleny jediným společníkem žalované vykonávajícím působnost valné hromady, tj. Radou města Trutnova, která též schvalovala vyplacení řádných ročních odměn žalobci.
3. Žalobce se domáhá zaplacení roční odměny za rok 2011, která byla schválena usnesením Rady města Trutnova dne 21. 5. 2012 v souladu s čl. IV smlouvy o mzdě ze dne 27. 12. 2010, když odměna měla činit 843 033 Kč a když žalovaná byla žalobcem k vyplacení této částky písemně vyzvána dne 3. 8. 2012. Žalovaná následně začala proti žalobci konstruovat různé nároky, které jsou předmětem sporu před Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 33 Cm 228/2012, v němž byla pravomocně zamítnuta částka 608 539 Kč s příslušenstvím, a ve zbytku bylo rozhodnutí zrušeno odvolacím soudem a věc byla soudu prvního stupně vrácena k novému rozhodnutí, které dosud vydáno nebylo.
4. Žalobce dopisem ze dne 24. 10. 2012 provedl započtení části tohoto svého nároku proti nároku žalované vznesenému na vrácení odměny za výkon funkce odpovědného zástupce v částce 243 000 Kč a toto započtení uplatňuje i ve sporu před Krajským soudem v Hradci Králové. Vzájemné nároky účastníků zanikly a žalobce proto požaduje nárok z titulu odměny za rok 2011 ve výši 560 033 Kč s příslušenstvím.
5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě nejprve uplatnila námitku věcné nepříslušnosti soudu, když žaloba byla nejprve podána u Okresního soudu v Trutnově, námitka pak byla vyřešena v rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, č. j. Ncp 1688/2013-49 ze dne 30. 10. 2013 s tím, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.
6. Žalovaný nárok žalovaná v celém rozsahu neuznala s tím, že žádný pracovníprávní nárok či jiný žalobci nevznikl, když spor je sporem bývalého jednatele žalované. Žalovaná potvrdila, že odměna žalobci za rok 2011 nejprve byla jediným společníkem žalované v působnosti valné hromady schválena, následně došlo k pozastavení výkonu usnesení a dne 4. 9. 2012 byla obě usnesení zrušena s rozhodnutím, že odměna žalobci za rok 2011 se nepřiznává pro vědomé porušení právní povinnosti žalobcem v souvislosti s výkonem funkce jednatele žalované (s odkazem na ust. § 66 odst. 3 obč. zák.).
7. Žalobce si měl vyplácet ročně statisícové částky bez vědomí a souhlasu jediného společníka žalované, což je nyní řešeno u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 33 Cm 228/2012. Žalovaná navrhla, aby z uvedených důvodů byla žaloba zamítnuta.
8. Ve věci soud vydal dne 18. 5. 2017 rozsudek, jímž žalobě v celém rozsahu vyhověl a žalované uložil nahradit žalobci, k rukám jeho zástupce, náklady řízení částkou 127 122 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku s odůvodněním, že žalobce se domáhal na žalované (dále také společnost) zaplacení předmětné částky s tím, že se žalovanou uzavřel pracovní poměr dle smlouvy ze dne 3. 7. 2006 ve znění dodatků, podle níž vykonával funkci výkonného manažera firmy nespádající pod povinnosti jednatele. Tato smlouva s dodatky a smlouva o mzdě byly schváleny jediným společníkem žalované vykonávajícím působnost valné hromady, tj. Radou města Trutnova, která též schvalovala vyplacení řádných ročních odměn žalobci, přičemž se domáhá zaplacení roční odměny za rok 2011, která byla schválena usnesením Rady města Trutnova dne 21. 5. 2012 v souladu s čl. IV smlouvy o mzdě, když odměna měla činit 843 033 Kč a když žalovaná byla žalobcem k vyplacení této částky písemně vyzvána dne 3. 8. 2012. Po započtení vzájemných nároků žalobce požaduje odměnu ve výši 560 033 Kč s příslušenstvím. Žalovaná uvedla, že pracovníprávní nárok či jiný žalobci nevznikl, když spor je sporem bývalého jednatele žalované, potvrdila, že odměna žalobci za rok 2011 nejprve byla schválena usnesením, následně došlo k pozastavení výkonu usnesení a dne 4. 9. 2012 usnesení zrušeno s rozhodnutím, že odměna žalobci za rok 2011 se nepřiznává pro vědomé porušení právní povinnosti žalobce v souvislosti s výkonem funkce jednatele žalované s odkazem na ust. § 66 odst. 3 obč. zák. Soud konstatoval, že z provedených důkazů zjistil, že dne 3. 8. 2012 byla žalovaná vyzvána k vyplacení odměny za rok 2011 ve výši 803 033 Kč, že byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Labut'ová.

uzavřena smlouva o mzdě dne 27. 12. 2010 a žalobci v postavení ředitele byla s účinností od 1. 1. 2011 stanovena měsíční mzda částkou 32 000 Kč a roční odměna, kterou bylo možno řediteli přiznat až do výše 65 % z příjmu zúčtovaného za rok 2011 na základě komplexního zhodnocení celkové činnosti společnosti a schválení řádné účetní závěrky Radou města Trutnova v působnosti valné hromady žalované, že usnesením rady konané dne 21. 5. 2012 byla schválena odměna žalobci jako řediteli žalované za rok 2011 v plné výši dle ustanovení smlouvy o mzdě pro rok 2011 s tím, že po provedené kontrole a projednání výsledku hospodaření v dozorčí radě žalované nebyly shledány žádné nedostatky, že dle mzdového listu žalobce za rok odměna činila 803 033 Kč, že dle pracovní smlouvy ze dne 3. 7. 2006 uzavřené mezi žalovanou a žalobcem, pracovní poměr žalobce u žalované na pozici odpovídající pozici výkonného manažera firmy byl sjednán ode dne 1. 7. 2006, že podle dodatku č. 1 ze dne 27. 12. 2010 k citované pracovní smlouvě „operativní činnosti manažerského typu“ byly upřesněny jako všechny činnosti, které nepatří do povinností jednatele dle příslušných právních předpisů, že smlouva o mzdě byla schválena Radou města Trutnova - v působnosti valné hromady žalované, že usnesením Rady města Trutnova, jako jediného společníka žalované ze dne 30. 7. 2012 byl pozastaven výkon usnesení téhož orgánu ze dne 21. 5. 2012 a schválena smlouva o mzdě ředitele na období roku 2012, že usnesením rady ze dne 4. 9. 2012 byla zrušena její usnesení ze dne 21. 5. 2012 a ze dne 30. 7. 2012, když žalobce jako ředitel a jednatel žalované nepostupoval s péčí řádného hospodáře, když sám uzavřel smlouvu o výkonu činnosti odpovědného zástupce a za tuto činnost si nechal vyplácet mzdu, ačkoliv stejnou činnost vykonával ve funkci ředitele, že podle smlouvy o výkonu funkce ze dne 6. 6. 2006 žalobce byl ustanoven jednatelem žalované, když smlouva uvádí výčet jeho povinností a práv, že podle čl. IX odst. 4 stanov žalované ze dne 19. 12. 2012 je jednatel povinen zejména k obchodnímu vedení společnosti, zajistit řádné vedení předepsaných evidencí vyžadovaných právními předpisy a účetnictvím, informovat společníka o všech záležitostech společnosti, které mají dopad na hospodaření společnosti, do personální a jiné agendy formou čtvrtletních oznámení. Soud učinil závěr, že účastníci uzavřeli pracovní smlouvu v režimu zákoníku práce, když smlouva má znaky a náležitosti vyžadující zákoníkem práce a smluvní strany tak vyjadřovaly úmysl, že se režim zákoníku práce na daný smluvní vztah vztahuje. Soud citoval z nálezu Ústavního soudu ČR pod sp. zn. I. US 190/15 ze dne 13. 9. 2016, dle něhož není z pracovněprávního pohledu důvodu, pro který by nemohl člen statutárního orgánu vykonávat činnost nebo její část, v níž bude ujednáno režim zákoníku práce.

9. Soud uzavřel, že pokud všechny smlouvy uzavírané ohledně výkonu funkce ředitele žalované se žalobcem byly potvrzovány jediným společníkem (městem Trutnov) na jednáních Rady města Trutnova a smlouva o mzdě ředitele žalované na rok 2011, jakož i záloha na odměnu ředitele ve výši 40 000 Kč pro rok 2011, byly schváleny radou dne 5. 12. 2011 a dne 21. 5. 2012 rada schválila odměnu žalobci jako řediteli žalované za rok 2011 v plné výši s odkazem na smlouvu o jeho mzdě, když podkladem schválení byla nejprve schválená zpráva o hospodaření žalované za rok 2011, řádná účetní závěrka za rok 2011 a na vědomí vzata zpráva dozorčí rady ve věci výsledku hospodaření žalované a při jednání rady dne 20. 12. 2011 pak byla ve prospěch žalobce jako ředitele žalované schválena ještě mimořádná odměna po kladném hodnocení výkonu této funkce žalobcem, a to v souvislosti s odstoupením žalobce z funkce jednatele žalované, když kladná hodnocení vyplývají pro žalobce i ze zprávy dozorčí rady žalované ze dne 25. 4. 2012, jakož i ze zprávy auditora o prověrce účetnictví žalované ke dni 31. 12. 2011, když nebyly zjištěny žádné nedostatky, soud neshledal důvod pro odeprání přiznané a schválené roční odměny žalobci, když v průběhu celého řízení nebylo prokázáno porušení povinností vyplývajících z jím vykonávané funkce ředitele. Odebrání odměny vyplývající ze smluvních vztahů účastníků založených pracovní smlouvou ze dne 3. 7. 2006 a jejího dodatku č. 1 ze dne 27. 12. 2010 s upřesněním činností nepatřících do povinností jednatele a s odkazem na kladné hodnocení činnosti žalobce ve

funkci ředitele pro rok 2011, jak toto vyznělo ze zpráv dozorčí rady, auditora či Rady města Trutnova, vedou tak soud k závěru, že takovýto postup žalované nebyl postupem důvodným. Soud doplnil, že odkazuje-li žalovaná na porušení povinností žalobce v souvislosti s výkonem funkce odpovědného zástupce, problematika výkonu této funkce a z ní vyplývajících nároků je projednávána v jiném soudním řízení. Na základě výše uvedeného soud žalobě v celém rozsahu vyhověl.

10. K odvolání žalované Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozsudkem ze dne 10. 5. 2018, č. j. 6 Cmo 193/2017-226, potvrdil rozsudek soudu prvního stupně a rozhodl o nákladech odvolacího řízení. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, podle něhož žalobce se společností uzavřeli platnou pracovní smlouvu a smlouvu o mzdě. Ztotožnil se se zjištěními a závěry soudu a uvedl mj., že byl-li v pracovní smlouvě podán výčet činností, které měl žalobce vykonávat, s tím, že šlo o činnosti odlišné od činností, které dle stanov společnosti vykonával žalobce jako jednatel, je pracovní smlouva a smlouva o mzdě platná.
11. Proti rozsudku odvolacího soudu podala společnost dovolání. Dovolací soud zrušil rozhodnutí odvolacího soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedl, že odvolací soud věc nesprávně právně posoudil, pokud vyšel z obecné formulace dodatku k pracovní smlouvě, podle kterého byl druh práce žalobce vymezen tak, že jde „o všechny činnosti, které nepatří do povinností jednatele dle příslušných právních předpisů,“ a to aniž se blíže zabýval tím, jaké činnosti měl žalobce podle pracovní smlouvy vykonávat a zda tyto činnosti skutečně spadají, či nespádají, do působnosti jednatele společnosti s ručením omezeným. Dovolací soud učinil závěr, že uzavřeli-li jednatel se společností s ručením omezeným smlouvu, ve které se pro společnost zavázal vykonávat určitou činnost, nelze pro účely posouzení toho, zda tato činnost spadá do náplně funkce jednatele, vycházet pouze z toho, jak ji strany smlouvy označily, přičemž jen z toho, že činnosti takového jednatele jsou označeny ve více listinách odlišně, nelze dovozovat, že jde o rozdílné činnosti. Též učinil závěr, že pro řešení otázky, zda jednatele společnosti s ručením omezeným lze odepřít plnění, které mu bylo přiznáno, jestliže došlo k zaviněnému porušení povinností v souvislosti s výkonem jeho funkce, je v projednávané věci nezbytné přezkoumat, zda byla žalobci mimořádná odměna přiznána v souvislosti s výkonem funkce jednatele společnosti. Uzavřel též, že je třeba se zabývat otázkou, zda činnosti, které se žalobce v pracovní smlouvě zavázal vykonávat, spadají do náplně funkce statutárního orgánu, přitom nelze přehlédnout závěry R 24/2020 a rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 4482/2018 a dojde-li soud k závěru, že tyto činnosti spadají do náplně funkce jednatele společnosti s ručením omezeným, bude se zabývat také tím, zda žalobce skutečně zaviněně porušil právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce jednatele, jak tvrdí dovolatel.
12. Odvolací soud poté znovu přezkoumával napadený rozsudek podle § 212 a násl. o. s. ř. a dospěl k tomu, že jej není možno ani potvrdit ani změnit.
13. Odvolací soud konstatoval, že se soud prvního stupně nezabýval tím, zda činnosti, které se žalobce v pracovní smlouvě zavázal vykonávat, spadají do náplně funkce statutárního orgánu, přičemž, jak vyplývá z rozhodnutí dovolacího soudu, je nutné se uvedenou otázkou v dané věci zabývat. Odvolací soud správnost závěrů soudu ohledně uvedené otázky nemůže přezkoumat, když je soud neucínil. Za této situace je rozhodnutí nepřezkoumatelné. Odvolací soud proto napadený rozsudek podle § 221 a odst. 1 písm. a) o. s. ř. zrušil a podle § 221 odst. 2 písm. a) o. s. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení s tím, že se soud bude řídit závaznými právními závěry dovolacího soudu učiněnými v dané věci.
14. V rámci dalšího řízení před soudem prvního stupně žalovaný při prvním jednání sdělil, že v souladu s právním názorem Nejvyššího soudu ČR je připraven poukázat na to, že již soud prvního stupně jakož i odvolací soud učinily skutková tvrzení, že činnosti, které žalobce vykonával podle pracovní smlouvy, byly odlišné od činností, které jsou vyhrazeny jednatele, že

tedy žalobce vykonával činnosti jiné, než které souvisejí s obchodním vedením společnosti a s jejím zastupováním navenek.

15. Žalovaný pak v rámci uvedeného prvního jednání v dalším řízení reagoval s tím, že odkázal na jednotlivá podání učiněná v předcházejícím řízení, zejména na své vyjádření z č. l. 13-14 spisu a z č. l. 70-71 a z č. l. 143-144 a doplnil, že pokud žalovaný plnil na základě pravomocných předcházejících rozsudků soudu prvního stupně a odvolacího, tak předmět sporu je tímto vyčerpán a žaloba by měla být zamítnuta. To, že žalobce část prostředků „vrátil“ pak podle žalovaného znamená, že by se měl domáhat plnění z jiného právního důvodu (např. bezdůvodného obohacení), když ke změně žaloby však nedošlo.
16. Žalobce označil předcházející právní posouzení aktuální situace ve věci za udivující, s tím, že sám žalovaný žalobce vyzval k vrácení plnění, což žalobce i učinil. Vyslovil názor, že si nedovede představit, jak by se měla řešit situace, kdy pravomocné rozhodnutí o plnění je zrušeno, poté, kdy nabylo právní moci, je tedy toho názoru, že pokud by žalobce plnění nevrátil, pak ho žalovaný bude žalovat právě na vrácení bezdůvodného obohacení. Svým výše uvedeným postupem tedy žalobce takovoto situaci předešel, neboť tím hodlá dosáhnout, aby řízení ve věci bylo dokončeno meritorním rozhodnutím.
17. Na uvedené právní názory obou účastníků reagoval soud dne 3. 2. 2021 sdělením zástupcům účastníků s tím, že rozhodnutími odvolacího a dovolacího soudu došlo nejprve ke zrušení potvrzujícího rozsudku odvolacího soudu ze dne 10. 5. 2018 a následně ke zrušení rozsudku prvního stupně ze dne 18. 5. 2017 a věc se tak vrátila soudu prvního stupně k dalšímu řízení s právními závěry nadřízených soudů, jimiž je soud prvního stupně vázán.
18. Soud informoval, že tedy bude pokračovat v jednání v rámci dalšího řízení ve věci, které započalo dne 2. 2. 2021 s tím, že zde není prostoru ke změně žaloby, jak žalovaný navrhol při jednání, tj. že by se žalobce měl domáhat plnění z jiného právního důvodu, např. z bezdůvodného obohacení. Soud vyjádřil shodu s vyjádřeními žalobce, jak tato zazněla do protokolu o jednání ze dne 2. 2. 2021 s tím, že v rámci dalšího jednání pak bude připuštěna změna žalobního petitu ohledně úroků z prodlení ze žalované jistiny, které žalobce hodlá uplatnit ode dne 7. 10. 2020 a následně bude soud pokračovat v důkazním řízení.
19. Při jednání dne 20. 5. 2021 soud usnesením připustil výše uvedenou změnu návrhu na zahájení řízení ve znění:
- Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 560 033 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % p. a. z částky 560 033 Kč za dobu od 7. 10. 2020 do zaplacení, když následně řízení ohledně zaplacení úroku z prodlení z částky 560 033 Kč za dobu od 22. 5. 2012 do 6. 10. 2012 zastavil.
- Následně oba účastníci se přímo do protokolu vzdali práva odvolání proti rozhodnutí soudu ohledně zastavení řízení o zaplacení úroku z prodlení z částky 560 033 Kč za dobu od 22. 5. 2012 do 6. 10. 2020.
20. Soud následně doplnil dokazování dalšími listinnými důkazy, které nad rámec důkazů provedených v rámci předcházejícího řízení založil do spisu, když tyto další důkazy jsou představovány:
- přehledem listinných důkazů k činnosti žalobce včetně komentářů k jednotlivým listinám a jejich souborům ze dne 31. 1. 2021,
 - vzory smluv o nájmu bytu a smluv o nájmu nebytových prostor pro rok 2011 a dále vzor výpovědi z nájmu bytu ze dne 17. 5. 2011,
 - zásadami č. /2011 a zápisem č. 3/2011 z porady Městského bytového podniku Trutnov, s. r. o. a Města Trutnov,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Labut'ová.

- smlouvami o čištění, kontrole a revizi komínů z 1. 9. 2011, 3. 1. 2011 a smlouvy o poskytování reklamního prostoru na rok 2011,
- návrhy na usnesení z 15. 3. 2011, 18. 4. 2011 a zadávací dokumentace ze dne 13. 4. 2011,
- rozpočtem správy, oprav a údržby domů pro rok 2011, hospodaření MBPT rok 2011, správou nákladovosti správy pro Město Trutnov a informací o vývoji vybraných ukazatelů 1999-2011,
- upomínkami, předžalobními výzvami a návrhy na odpis pohledávek v roce 2011,
- přehledy soudních případů a exekucí,
- Zpravodajem 1/2011, reklamními a propagačními materiály na Správu nemovitostí, nabídkami Správy nemovitostí a fotodokumentací domů a bytů,
- nabídkami pro společenství vlastníků bytů na správu jejich majetku,
- mandátními smlouvami o obstarání Správy nemovitostí z 1. 12. 2011 a 22. 12. 2010, mandátními smlouvami o obstarání Správy nemovitostí a vedení účetnictví - vzorem na rok 2011 a smlouvami z 1. 11. 2011, 20. 10. 2011 a 17. 10. 2011, smlouvou o vedení účetnictví – vzorem pro rok 2011,
- vzorovými stanovami společenství vlastníků jednotek,
- přehledy mandátních smluv za rok 2011,
- v rámci účastnické výpovědi při jednání soudu dne 20. 5. 2021 žalobce ještě doplnil, že MBPT neměl svého ekonomického a finančního ředitele a veškeré činnosti spadající do této agendy vykonával žalobce, když tyto činnosti se však v žádném případě nedotýkaly práce účetní či vedoucí účtárny, neboť jejich činnost se týkala pouze účetnictví a mzdového účetnictví. Firma taktéž neměla svého obchodního ředitele a žalobce činnosti spojené s touto agendou (agenda akviziční) vykonával sám. Taktéž vykonával i činnosti spojené s personální a mzdovou agendou ve společnosti, neboť ta jako malá společnost neměla personálního ředitele, když žalobce vykonával též agendu mzdovou. Co se týče činností žalobce spojených s reklamou či internetovou agendou (míněno webové stránky), připravoval žalobce pro tvorbu webových stránek, kdy pro toto měla společnost nasmulovanou externí firmu, veškeré podklady, textace nabídky a propagační materiály, když tento podkladový materiál přeměňovala externí firma do nějaké finální podoby. Protože firma neměla žádnou písárku či asistentku, tak žalobce veškerou korespondenci směrem ven prováděl a vyřizoval sám.

Žalobce doplnil, že při ukončení svého angažmá u žalované společnosti odkoupil od ní notebook, který pracovně využíval a do něhož po celou dobu svého setrvání ve společnosti zakládal podklady, jichž pak využil při provádění těch činností, které jsou činnostmi nad rámec činnosti jednatele. Takovéto podklady evidoval někdy od roku 2006, a jichž také využíval. Spolupracoval rovněž s externí advokátkou žalované společnosti, která poskytovala služby především v oblasti zastupování společnosti při soudních sporech, v rámci exekucí či jednala s dlužníky žalované společnosti, jmenovaná advokátka poskytovala žalobci přehledy živých spisů s tím, že s těmito údaji v rámci své činnosti (nad rámec činnosti jednatele) žalobce pracoval a údajů pracovně využíval. Žalobce taktéž vytvářel v rámci privatizace domů a bytů města propagační materiály ve smyslu textových nabídek, koncipoval mandátní smlouvy, když se jednalo o smlouvy v řádu několika stovek. Mandátní smlouvy sloužily za účelem obstarání správy nemovitostí či vedení účetnictví, smlouvy se časem měnily v reakci na nejrůznější požadavky či cenové změny a bylo třeba některé ukončovat a uzavírat nové, což prováděl právě žalobce. Rovněž tak komunikoval a jednal s výbory společenství vlastníků a připravoval pro SVJ znění stanov. Podílel se na

činnosti spojené s ustavujícími shromážděními vlastníků jednotek a v tomto směru i spolupracoval s notářem.

Žalobce reagoval i na otázku žalovaného, jaké činnosti vykonával v postavení jednatele společnosti, když uvedl, že vypracovával výroční zprávy, které každým rokem předkládal valné hromadě, podílel se na přípravách valných hromad a vykonával všechny činnosti jednatele, jak jsou tyto uvedeny v právních předpisech. Doplnil, že jeho činnost jednatele byla ohodnocena částkou 1 000 Kč měsíčně, činnost manažera pak částkou převyšující 30 000 Kč měsíčně, když tímto sama společnost a její zakladatel rozlišili, co žalobce vykonával v postavení jednatele a co v postavení manažera. Dále k dotazu žalovaného uvedl, že v souvislosti s výkonem funkce odpovědného zástupce žalobce si ničeho nevyplácel, na což žalovaný reagoval sdělením, že žalobce porušoval své povinnosti tím, že si takové odměny nechal vyplácet, ačkoliv neměl na takové vyplácení podporu v podobě schválení valnou hromadou společnosti, na což žalobce reagoval, že si není vědom toho, že by mu byla nějaká takováto odměna vyplacena bez toho, že by nebyla odsouhlasena valnou hromadou,

- z výpovědi Ing. Petra Gaislera, jednatele žalované společnosti, soud zjistil, že jmenovaný v období, kdy žalobce vykonával funkci jednatele, pracoval ve společnosti jako stavební technik a měl na starosti veškerou technickou a stavební správu nemovitostí v majetku Města Trutnov, který byl svěřen žalované firmě do její správy na základě smlouvy o správě nemovitostí. Jmenovaný tedy řešil veškeré problémy stavebního a technického rázu, když v tomto směru jednal s nájemníky, přebíral byty a předával byty volně nájemníkům a připravoval rozpočet na další rok na jejich údržbu, včetně zpracování finálního čerpání tohoto rozpočtu. Směrem k žalobci svědek uvedl, že ten ve funkci jednatele a ředitele žalované se zajímal, jak svědkem popsané věci probíhají, s tím, aby o nich měl přehled. Problémy s nájemníky na základě jejich stížností v první etapě řešil svědek, pokud věc nebyla kladně vyřízena a došlo k dalším stížnostem, tyto svědek předával se všemi podklady žalobci k rozhodnutí. Veškeré problémy ve společnosti byly řešeny kolektivním způsobem, podle svědka ve společnosti pracovalo dvanáct lidí. K činnosti žalobce svědek uvedl, že ten spolupracoval s firmou XANTIPA v oblasti propagace, když jmenovaná firma dodávala grafickou spolupráci a inzeráty opakovala ve svých tiskovinách. Svědek a žalobce se pak podíleli pořizováním fotografií pro potřebu této propagace, když v tomto směru spolupracovali i další zaměstnanci žalované společnosti. Potvrdil, že část dokumentace vyhotovil žalobce. Potvrdil rovněž, že na flashdisku, který obdržel od žalobce při jeho odchodu ze žalované společnosti, byly zakomponovány soubory fotografií pořízených žalobcem,
- z výpovědi svědkyně Ing. Dany Linhartové, vedoucí ekonomického úseku žalované soud zjistil, že ta měla povědomí o tom, že žalobce uzavíral mandátní smlouvy s SVJ, vedl evidenci a dělal přípravu na fakturaci k těmto SVJ, když se jednalo o faktury za správu nemovitostí. Taktéž podepisoval přijaté faktury. Potvrdila, že jako mzdová účetní zasílala žalobci výplaty, každá výplata byla vyplácena na základě mzdových výměrů a výplaty odměn na základě vnitropodnikových sdělení, která vydával žalobce jako jednatel. Taktéž potvrdila, že žalobci byly propláceny vedením společnosti odměny schvalované Radou města Trutnova, když částka odměny nebyla uvedena, což bylo uvedeno až ve vnitropodnikovém sdělení, které vydával žalobce. Svědkyně dále uvedla, že žalobce obeslal SVJ, která u žalované společnosti ještě nebyla ve správě, sjednával s SVJ schůzky a následně pak byly uzavírány mandátní smlouvy s těmito novými SVJ. Žalobce připravoval seznam pro pravidelnou čtvrtletní fakturaci a předkládal účtárně požadavek na vystavení příslušných faktur. Seznamy mandátních smluv připravených žalobcem jí byly známy, byly pravidelně předkládány každé čtvrtletí s aktualizací a předávání účtárně. Svědkyně neznala přesný počet uzavřených mandátních smluv v roce 2011. Následně upřesnila, že živých smluv, na základě

kterých se fakturovalo v roce 2011, bylo hodně, přesný počet neznala. Potvrdila, že k agendě týkající se mandátních smluv vypracovával cenové kalkulace žalobce, sdělila, že ten rovněž zajišťoval propagaci činnosti týkající se správy nemovitostí. K činnosti žalobce vykonávané ve prospěch SVJ pak doplnila, že se nejednalo o činnost zanedbatelnou, z hlediska příjmů společnosti pak tyto příjmy tvořily přibližně padesát procent všech příjmů. K plánu nákladů, výnosů a hospodářského výsledku za každý hospodářský rok vypověděla, že žalobce každý rok vytvářel tabulku, svědkyně pak každý měsíc vyplňovala podle hlavní knihy jednotlivé položky výnosů a nákladů, což následně předávala žalobci, který provedl korekci tak, aby hospodářský výsledek nebyl ve ztrátě,

- svědkyně JUDr. Blanka Mourová, advokátka, ve své výpovědi před soudem uvedla, že se žalobcem spolupracovala jako s osobou jak ve funkci jednatele, tak ve funkci ředitele žalované společnosti, a nebylo jí známo, že ten by vykonával nějaké jiné činnosti, než které souvisely s výkonem funkce jednatele a s vedením společnosti. Svědkyně pro žalovanou společnost zajišťovala právní servis pro správu bytového a nebytového fondu Města Trutnov, což se vztahovalo k době asi deset let zpátky. Jednalo se o vymáhání pohledávek na nájemném, úhrady za služby, o zanedbanou údržbu bytů nebo nebytových prostor a v té době i o výpovědi z nájmu bytu. Ke vzorům nájemních smluv uvedla, že tu vytvořili právníci města, návrh zásad taktéž a svědkyně k tomu zpracovávala připomínky po konzultacích se žalobcem. Obecně uvedla, že žalobce nájemní smlouvy sám nesepisoval. Jednou za měsíc zasílala žalobci přehledy soudních případů a exekucí, nabídky a propagace pak šly zcela mimo ni. Rovněž tak nabídky pro SVJ. Nedělala vzorové stanovky pro klienty MEBYS, rovněž tak nedělala přehled mandátních smluv za rok 2011. Upozornila, že to, co dělá pro žalovanou společnost, dělá již od roku 2001 a lze tak těžko vymezit, co bylo konáno v roce 2011,
- z výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku ze dne 31. 10. 2012 týkajícího se Městského bytového podniku Trutnov, s. r. o. soud zjistil, že uvedenému subjektu svědčila následující živnostenská oprávnění: činnost účetních poradců, vedení účetnictví, vedení daňové evidence, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona, s tím, že odpovědným zástupcem byl ustanoven dne 17. 2. 2006 žalobce s ukončením této funkce dne 19. 6. 2012. Žalobce dále vystupoval i jako odpovědný zástupce u předmětu podnikání: zprostředkovatelská činnost s ustanovením dne 17. 2. 2006, jako odpovědný zástupce u předmětu nákup a prodej zboží, obchodní činnost s ustanovením dne 17. 2. 2006, u předmětu podnikání: reklamní činnost a marketing s ustanovením dne 17. 2. 2006 a rovněž u předmětu podnikání služby v oblasti administrativní správy a služby organizačně hospodářské povahy, inženýrská činnost v investiční výstavbě, realitní činnost, správa a údržba nemovitostí, činnost technických poradců v oblasti stavebnictví,
- žalovaná pak založila do spisu rozsáhlý soubor listinných důkazů v podobě výplatních lístků, výpisů z účtu a interních sdělení – rozhodnutí o mzdách za rok 2006, mzdových listů za období 2006 – 2011, usnesení jediného společníka o schválení účetních závěrek žalované a o schválení záloh na odměny a odměn žalobce za období 2006 – 2011 včetně schválených vzorů smluv o mzdě na jednotlivé roky, kopie smluv o mzdě ředitele Lesy a parky Trutnov s. r. o. za roky 2008 – 2011, usnesení jediného společníka včetně podkladů pro usnesení z roku 2012, mzdový list se žalobcem (částka 489 729 Kč), rekapitulací toho, jak si žalobce vyplácel svévolně více, než na co měl nárok, protokoly s výslechy svědků (Ing. Gaisler, Ing. Linhartová a p. Vítová), smlouvu o výkonu funkce (zejm. povinnosti jednatele) smlouvu o výkonu funkce odpovědného zástupce,
- ze smlouvy o výkonu funkce uzavřené dne 6. 6. 2006 mezi Městským bytovým podnikem Trutnov s. r. o. a žalobcem soud zjistil, že jejím předmětem je úprava práv a povinností mezi společností a jednatelem, když vzájemné vztahy obou smluvních stran, které tato smlouva upravuje, se řídí obchodním zákoníkem, zakladatelskou listinou a dalšími obecně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Labut'ová.

platnými právními předpisy. V čl. 2 pak jsou uvedeny následující činnosti, které se žalobce v postavení jednatele zavazuje vykonávat pro žalovanou společnost: a) plnit veškeré úkony, které mu přísluší jako jednatele společnosti, zejména hájit a prosazovat její zájmy a v mezích své působnosti v tomto duchu za ni jednat, b) plnit úkoly uložené valnou hromadou a nejednat v rozporu s jejími ustanoveními, c) účastnit se zasedání valné hromady společnosti a všech pracovních jednání nezbytných pro její činnost a pro její řízení, d) připravovat jednání valné hromady společnosti, opatřovat si podklady a informace nezbytné pro jednání valné hromady a pro řízení společnosti, e) v případě ukončení funkce jednatele zabezpečit její řádné předání a předání majetku, který mu společnost pro výkon funkce jednatele svěřila. Mezi práva jednatele pak je zařazeno právo na obchodní vedení společnosti, Smlouva byla uzavřena na dobu výkonu funkce jednatele a byla schválena Radou města Trutnova v působnosti valné hromady, usnesením č. 2006-1 dne 5. 6. 2006,

- z pracovní smlouvy uzavřené mezi Městským bytovým podnikem Trutnov s. r. o. a Ing. Janem Karpíškem dne 3. 7. 2006 soud zjistil, že touto smlouvou byl sjednán pracovní poměr Ing. Karpíška (jako zaměstnance) ode dne 1. 7. 2006 na dobu neurčitou, když předmětem této smlouvy je výkon funkce: odpovědný zástupce dle § 11 živnostenského zákona, když výkon funkce se vztahuje k živnostem, jak jsou již uvedeny výše ve výpise z živnostenského rejstříku. Smlouva obsahuje ujednání, že za vykonanou práci obdrží zaměstnanec mzdu, která je mu stanovena mzdovým výměrem. Podle dodatku č. 1 ze dne 1. 9. 2006 pak byla odpovědnému zástupci stanovena pracovní doba 18 hodin měsíčně,
- z pracovního řádu č. 03-2007 Městského bytového podniku Trutnov, s. r. o. soud zjistil, že tento je závazný pro zaměstnavatele a všechny zaměstnance, kteří jsou k němu v pracovním poměru podle připojeného organizačního schématu (od 1. 9. 2010), když tento řád řeší: vznik pracovního poměru, změny pracovního poměru a jeho ukončení, povinnosti zaměstnavatele a zaměstnance, dovolenou, pracovní dobu, přestávky v práci, evidenci docházky a přestávek v práci, práci přesčas, překážky v práci, odměňování a mzdové podmínky, bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

21. Z takto zjištěného skutkového stavu učinil soud následující právní závěr:

Žalobce uzavřel dne 3. 7. 2016 se žalovanou smlouvu nazvanou „PRACOVNÍ SMLOUVA“, jejíž režim smluvní strany podílely režimu zákoníku práce, což vyplývá i ze záhlaví smlouvy, ve kterém se odkazuje na ust. § 29 a násl. zákoníku práce. Smlouva má znaky a náležitosti podle zákoníku práce a smluvní strany tak vyjadřovaly úmysl, že se režim zákoníku práce na daný smluvní vztah vztahuje. Jak ostatně konstatuje náleze Ústavního soudu ČR pod sp. zn. I.US190/15 ze dne 13. 9. 2016, není z pracovněprávního pohledu důvodu, pro který by nemohl člen statutárního orgánu vykonávat činnost nebo její část, v níž bude ujednan režim zákoníku práce.

Podle čl. IX odst. 4 stanov žalované ze dne 19. 12. 2012, jak soud zjistil v rámci své úřední činnosti, postupuje jednatel při své činnosti s péčí řádného hospodáře a je povinen zejména:

- a) k obchodnímu vedení společnosti,
- b) zajistit řádné vedení předepsaných evidencí vyžadovaných právními předpisy a účetnictvím,
- c) informovat společníka o všech záležitostech společnosti, které mají dopad na hospodaření společnosti, do personální a jiné agendy formou čtvrtletních oznámení.

Podle ust. § 66 odst. 3 obč. zák. jakékoliv plnění společnosti ve prospěch osoby, jež je orgánem společnosti nebo jeho členem, na které plyne právo z právního předpisu nebo z vnitřního předpisu, lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Společnost plnění neposkytne, jestliže výkon funkce zřejmě přispěl

k nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti, anebo při zaviněném porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce.

Jak má soud prokázáno především listinnými důkazy v podobě rozhodnutí Rady města Trutnova, v postavení jediného společníka žalované v působnosti valné hromady žalované, byly od prvopočátku, tj. od roku 2006 až do roku 2011, všechny smlouvy uzavírané ohledně výkonu funkce ředitele žalované se žalobcem potvrzovány jediným společníkem (městem Trutnov) na jednáních Rady města Trutnova.

V daném případě tak má soud za prokázané, že smlouva o mzdě ředitele žalované na rok 2011, jakož i záloha na odměnu ředitele ve výši Kč 40.000,- pro rok 2011 byly schváleny radou dne 5. 12. 2011. Dne 21. 5. 2012 pak rada schválila odměnu žalobci – jako řediteli žalované – za rok 2011 v plné výši s odkazem na smlouvu o jeho mzdě, když podkladem schválení byla nejprve schválená zpráva o hospodaření žalované za rok 2011, řádná účetní závěrka za rok 2011 a na vědomí vzata zpráva dozorčí rady ve věci výsledku hospodaření žalované.

Při jednání rady dne 20. 12. 2011 pak byla ve prospěch žalobce (ředitele žalované) schválena ještě mimořádná odměna po kladném hodnocení výkonu této funkce žalobcem, a to v souvislosti s odstoupením žalobce z funkce jednatele žalované. Kladná hodnocení vyplývají pro žalobce i ze zprávy dozorčí rady žalované ze dne 25. 4. 2012, jakož i ze zprávy auditora o prověrce účetnictví žalované ke dni 31. 12. 2011, když nebyly zjištěny žádné nedostatky.

Jak z výše popsáno vyplývá, neodchýlil se soud od svých právních závěrů vyjádřených již ve svém předcházejícím rozhodnutí pod č. j. 38 Cm 12/2016-187 ze dne 18. 5. 2017, které bylo potvrzeno i rozhodnutím odvolacího soudu č. j. 6 Cmo 193/2017-226 ze dne 10. 5. 2018.

Uvedené rozhodnutí odvolacího soudu pak bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího soudu ČR č. j. 27 Cdo 4319/2018-262 ze dne 20. 5. 2020 s tím, že odvolací soud se v další fázi řízení bude zabývat otázkou, zda činnosti, které se žalobce v pracovní smlouvě zavázal vykonávat „materiálně spadají do náplně funkce (působnosti) statutárního orgánu a dojde-li k závěru, že tyto činnosti do náplně funkce (působnosti) jednatele společnosti spadají, bude se zabývat také tím, zda žalobce skutečně zaviněně porušil právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce jednatele.

Na rozhodnutí dovolacího soudu následně reagoval odvolací soud usnesením č. j. 6 Cmo 193/2017-279, když rozsudek soudu prvního stupně ze dne 18. 5. 2017 zrušil a věc soudu prvního stupně vrátil k dalšímu řízení s konstatováním, že ten se nezabýval tím, zda činnosti, které se žalobce v pracovní smlouvě zavázal vykonávat, spadají do náplně funkce statutárního orgánu, když správnost závěru soudu ohledně uvedené otázky nemůže odvolací soud přezkoumávat, když je soud neučinil, a z tohoto důvodu je třeba považovat jeho rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

V dalším řízení pak soud doplnil dokazování o rozsáhlou materii především listinných důkazů, ve spojení s provedenými účastnickými výpověďmi žalobce a jednatele žalované, jakož i ve spojení s výpověďmi soudem slyšených svědků.

Především z obsáhlých souborů listin založených do spisu žalobcem na podporu jeho tvrzení má soud za prokázané, že žalobce vytvářel vzory textu smluv o nájmu bytu a nájmu nebytových prostor pro rok 2011, když tyto vzory byly využívány k uzavírání smluv a dále zpracovával i texty dalších úkonů, které se vztahovaly k uzavírání nájemních vztahů či jejich ukončení, vytvořil návrh zásad pro postup při pronájmu obecních bytů, pro potřebu schvalovacího procesu bytovou komisí a městem Trutnov, ve spolupráci s dalšími pracovníky žalované pak vytvořil vzor textu smlouvy o čištění, kontrole a revizi komínů, smlouvy o poskytování reklamního prostoru pro rok 2011 a dalších smluv, na základě kterých byl zajišťován provoz domů, bytů a nebytových prostor, zpracovával texty návrhů usnesení a

dalších rozhodnutí týkajících se výběrových řízení pro práce na domech ve správě žalované (MBPT), rovněž ve spolupráci s dalšími pracovníky žalované, jakož i texty zadávacích podmínek a dalších úkonů ve výběrových řízeních, rovněž zpracovával texty a tabulky rozpočtů na správu, opravy a údržby domů, texty přehledů hospodaření a texty různých zpráv o hospodaření, na základě údajů získaných ze systému účetnictví a podobně od spolupracovníků, kdy se jednalo o sumáře údajů. Dále zpracovával texty upomínek na nezaplacené pohledávky, návrhy na odpis nevymahatelných pohledávek, když vycházel z předaných údajů ze systémů účetnictví od spolupracovníků. Výsledkem činnosti žalobce byly i zpracovávané texty a tabulky případů, kdy došlo k vymáhání pohledávek a exekucí, na základě jednotlivých údajů, které byly získány od právní zástupkyně žalované či ze systému účetnictví. Taktéž zpracovával texty do Zpravodaje žalované, do něhož graficky přispívala odborná firma, zpracovával texty reklamních a propagačních materiálů na správu nemovitostí prováděnou ve prospěch jiných subjektů, především pak ve prospěch společenství vlastníků bytových jednotek, když do webových stránek žalované zpracovával pořizovanou fotodokumentaci a zpracovával dokumentaci o stavu majetku žalované, zpracovával texty nabídek a návrhů společenstvím vlastníků jednotek s konkrétními podmínkami pro provádění správy a dalších služeb tomuto subjektu, získával vzniklá SVJ s vedením agendy této akviziční činnosti. Konečně pak zpracovával i texty vzorů mandátních smluv po obstarání správy nemovitostí s vedením účetnictví, když připravoval jejich konečné znění. Pro mandanty pak vypracovával texty vzorových stanov společenství vlastníků jednotek s informacemi o plnění povinností těchto společenství, o čemž vedl úplnou agendu, když při jejím vypracování vycházel rovněž z údajů v evidencích žalované.

Podle ust. § 134 obch. zák. jednatelem náleží obchodní vedení společnosti, což představuje:

- organizaci a řízení podniku,
- řízení zaměstnanců,
- rozhodování o provozních záležitostech.

Pojem obchodního vedení v českém právu naopak nezahrnuje právní úkony uzavírané společností se třetími osobami.

Výkladem ust. § 66 odst. 3 obchodního zákoníku, v němž se uvádí, že jakékoliv plnění společností ve prospěch osoby, která je orgánem společnosti nebo jeho členem, na které neplyne právo z právního předpisu nebo z vnitřního předpisu lze poskytnout pouze se souhlasem valné hromady, nebo je-li přiznáno ve smlouvě o výkonu funkce. Společnost plnění neposkytne, jestliže výkon funkce zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti, anebo při zaviněném porušení právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce.

Výkladem, především věty druhé uvedeného ustanovení, lze dovodit, že oprávnění společnosti odepřít statutárnímu orgánu poskytnutí tam upravené plnění se vztahuje pouze na plnění, která jsou jednatelem poskytována v souvislosti s výkonem jeho funkce. Proto členovi statutárního orgánu nelze upírat plnění, na které mu vznikl nárok za činnosti prováděné pro společnost dle platně uzavřené pracovní smlouvy, jež s výkonem funkce nesouvisí.

Co se týče nároku žalobce dle této žaloby, který byl schválen jediným společníkem žalované, ať již byl podřazen výkonu činnosti žalobce jako výkonu podle manažerských povinností v pracovním poměru či plnění povinností jednatele pak tento nárok nelze zpochybnit, zvláště za situace, kdy je uplatňován nárok na roční odměnu žalobce za rok 2011, když pro toto období nebylo v průběhu celého soudního řízení prokázáno, že by žalobce poručil v souvislosti s touto roční odměnou za rok 2011 jakékoliv své povinnosti.

Pokud jsou uváděna porušení povinností žalobce v souvislosti s ročními odměnami, pak se však jedná o odměny za předcházející hospodářská období roků 2008-2010, což je však předmětem samostatného sporu, který je veden u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 33 Cm 228/2012. Podle názoru soudu by převzetí tvrzených pochybení žalobce v letech minulých do sporu pod zn. 38 Cm 12/2016 (týká se období roku 2011) zcela jistě odporovalo zásadě přiměřenosti.

Na základě výše uvedeného proto soud žalobě opětovně vyhověl.

22. Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ust. § 142 odst. 1 a úspěšnému žalobci bylo přiznáno právo náhrady za:

- první řízení před soudem prvního stupně částkou 127 222 Kč (9 úkonů advokáta po 10 580 Kč, 9x režijní paušál po 300 Kč, 12 půlhodin ztráty času po 100 Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. + zaplacený soudní poplatek za návrh na zahájení řízení ve výši 28 002 Kč),
- za první odvolací řízení částkou 22 760 Kč (2 úkony advokáta po 10 580 Kč, 2x režijní paušál po 300 Kč a 10 půlhodin ztráty času po 100 Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb.),
- za dovolací řízení částkou 10 880 Kč (1 úkon advokáta po 10 580 Kč, 1x režijní paušál po 300 Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb.),
- za druhé řízení před soudem prvního stupně částkou 121 380 Kč (11 úkonů advokáta po 10 580 Kč, 10x režijní paušál po 300 Kč a 20 půlhodin ztráty času po 100 Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Nebude-li povinnost uložena tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Hradec Králové 19. května 2022

JUDr. Milan Kubásek v. r.
soudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Stanislava Bernarda a soudců JUDr. Františka Švantnera a JUDr. Ing. Dušana Hrabánka v právní věci

žalobce: **Ing. Jan Karpíšek**, narozený 10. 5. 1965
bytem Spojka 142, 541 01 Trutnov
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Noskem
sídlem Dvořáčkova 1177, 549 41 Červený Kostelec

proti
žalovanému: **MEBYS Trutnov s.r.o.**, IČO 60915013
sídlem Horská 5, 541 01 Trutnov
zastoupen advokátem JUDr. Ervínem Perthenem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

o zaplacení částky 560 033 Kč s příslušenstvím, o **odvolání žalovaného** proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 38 Cm 12/2016-755 ze dne 19. 5. 2022

takto:

- I. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 38 Cm 12/2016-755 ze dne 19. května 2022 se potvrzuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení Kč 22 776,- do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Hradci Králové jako soud I. stupně uvedeným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci Kč 560 033,- se specifikovaným úrokem z prodlení a na náhradu nákladů řízení Kč 282 142,-. Podle žaloby se jednalo o roční odměnu schválenou Radou města Trutnov za

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Jelínková.

rok 2011 žalobci z pracovního poměru dle pracovní smlouvy z 3. 7. 2006, podle níž vykonával funkci výkonného manažera firmy nespádající pod povinnosti jednatele. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žádný pracovníprávní nárok či jiný žalobci nevznikl, neboť se jednalo o bývalého jednatele žalované společnosti.

2. V tomto případě se jedná již o druhý rozsudek ve věci, jímž soud I. stupně opakovaně uložil žalovanému zaplatit uplatněnou částku a nahradit náklady řízení, když jeho první rozsudek ze dne 18. 5. 2017 potvrdil odvolací Vrchní soud v Praze rozsudkem č. j. 6 Cmo 193/2017-226 ze dne 10. 5. 2018, který ovšem k dovolání žalovaného Nejvyšší soud zrušil rozsudkem č. j. 27 Cdo 4319/2018-262 ze dne 20. 5. 2020 a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení, v němž tento usnesením ze dne 23. 7. 2020 rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení se závazným právním názorem, jak se podává z rozhodnutí Nejvyššího soudu, tedy zda činnosti, které se žalobce zavázal vykonávat, spadají do náplně funkce statutárního orgánu.
3. V novém řízení před soudem I. stupně žalobce nadále trval na tom, že činnosti, které vykonával podle pracovní smlouvy, byly odlišné od činností, které jsou vyhrazeny jednatelem a které souvisejí s obchodním vedením společnosti a s jejím zastupováním navenek. Žalovaný namítl, že na základě pravomocných předchozích rozhodnutí žalobci plnil a předmět řízení tedy byl již vyčerpán, proto by měla být žaloba zamítnuta s tím, že žalobce po vrácení části vyplacené částky se měl plnění domáhat z jiného právního důvodu, avšak ke změně žaloby nedošlo.
4. Soud I. stupně tak v dalším řízení vycházel z důkazů provedených již v prvním řízení a dále doplnil dokazování, jednak předloženými listinami, jak uvedeno v bodu 20. odůvodnění rozhodnutí, dále výpisem z veřejné části živnostenského rejstříku, smlouvou o výkonu funkce z 6. 6. 2006 mezi Městským bytovým podnikem Trutnov (právní předchůdce žalovaného) a žalobcem a pracovní smlouvou z 3. 7. 2006, pracovním řádem, jednak účastnickou výpovědí žalobce a jednatele žalovaného Ing. Gaislera, a dále svědků Ing. Linhartové a JUDr. Mourové. Podle pokynů vyšších soudů se tak zabýval především otázkou, jaké činnosti žalobce vykonával podle pracovní smlouvy nebo zda vykonával činnosti spadající do náplně statutárního orgánu, též zda při výkonu funkce jednatele skutečně zaviněně porušil právní povinnosti s výkonem funkce jednatele.
5. Podle zjištění soudu I. stupně všechny smlouvy pro rok 2006-2011 byly uzavírané ohledně funkce ředitele jediným společníkem v působnosti valné hromady žalované na jednáních Rady města Trutnova, jakož i smlouvy o mzdě, pro rok 2011 schválena záloha dne 5. 12. 2011, dne 21. 5. 2012 pak byla žalobci schválena odměna jako řediteli za rok 2011 v plné výši s odkazem na smlouvu o mzdě, když podkladem schválení byla zpráva o hospodaření, řádná účetní závěrka, zpráva dozorcí rady, dne 20. 12. 2011 byla žalobci schválena ještě také mimořádná odměna po kladném výkonu funkce, s odkazem na zprávu dozorcí rady a zprávu auditora, když nebyly zjištěny žádné nedostatky. Po schválení odměny žalobci došlo ze strany žalovaného k pozastavení usnesení o schválení odměny žalobci a následně dne 4. 9. 2012 bylo usnesení o schválení odměny zrušeno. Dále soud I. stupně posuzoval výčet jednotlivých uvedených činností žalobce a povinností jednatele obchodní společnosti podle § 134 obch. zákoníku, tj. organizaci a řízení podniku, řízení zaměstnanců a rozhodování o provozních záležitostech. Soud I. stupně pak uzavřel, že uplatněný nárok byl žalobci schválen jediným společníkem žalované, ať již byl podřízen výkonu činnosti žalobce při výkonu manažerských povinností v pracovním poměru či plnění povinností jednatele, přičemž pro rozhodné období schválené odměny za rok 2011 žalobci nebylo prokázáno porušení jakékoli povinnosti.
6. Z těchto důvodů tak soud I. stupně žalobě znovu vyhověl, o nákladech řízení pak rozhodl podle jeho výsledku dle § 142 odst. 1 o. s. ř. a v řízení úspěšnému žalobci přiznal právo na jejich náhradu za vynaložený soudní poplatek a za právní zastoupení v rozsahu dle vyhl.č. 177/1996 Sb. podle uvedené specifikace, a to za řízení před soudy všech stupňů.
7. Proti tomuto rozsudku soudu I. stupně podal žalovaný odvolání a navrhl jeho změnu, tedy zamítnutí žaloby, dále požadoval náhradu nákladů řízení. Podle tvrzení žalovaného nárok na

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Jelínková.

odměnu za rok 2011 žalobci nevznikl, neboť vědomě porušil právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce jednatele, již v období 2006-2011 neoprávněně dlouhodobě vyváděl ze společnosti finanční prostředky a tímto sporem hodlal legalizovat svoji činnost. Dále namítl, že celou žalovanou pohledávku žalobci zaplatil a ta tedy zanikla splněním, přičemž žalobce žádnou dispozici se žalobou neprovedl a podruhé se tedy domáhá toho, co mu již bylo uhrazeno. Dále se vyjadřuje k pozici žalobce jako jednatele, ředitele a odpovědného zástupce. Poukazuje na to, že se jednalo o plnění v rozporu s § 66 odst. 3 obch.zák., když jediný společník tato plnění nikdy neschválil. Žalovaný namítá, že žalobce porušil své povinnosti jednatele, že si vyplatil mimořádné odměny bez souhlasu a vědomí jediného společníka, tedy nejednal s péčí řádného hospodáře a poškodil tak řízenou společnost. Žalovaný je tak toho názoru, že žalobce ve společnosti vykonával převážně obchodní řízení společnosti.

8. Žalobce ve vyjádření k odvolání žalovaného navrhl potvrzení napadeného rozhodnutí soudu I. stupně, které považuje za věcně a právně správné. Podle žalobce bylo prokázáno, že jeho faktická činnost u žalovaného byla v podstatě částí odlišná od povinností jednatele obchodní společnosti a naopak v řízení nebylo prokázáno, že by porušoval v roce 2011 či dříve své povinnosti jednatele.
9. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené rozhodnutí soudu I. stupně dle § 211 a násl. občanského soudního řádu, včetně řízení, jež mu předcházelo, a po projednání věci dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné. Ještě před samotným zahájením jednání odvolací soud poučil účastníky o předběžném právním názoru z hlediska procesního i hmotného, s odkazem na výsledky předcházejících řízení u soudu I. stupně, odvolacího i dovolacího, a už vzhledem k pokročilosti času a extrémnímu růstu nákladů vedl účastníky k mimosoudnímu jednání a urovnání věci, též s poukazem na související spor účastníků v opačném procesním postavení (žalobce x žalovaný), avšak bezúspěšně, účastníci setrvali na svých pozicích a ke smírnému jednání ničeho nenabídli. Odvolací soud si na tomto místě neodpustil poukázat na to, že předmětem sporu je odměna za rok 2011, žaloba podána v 5/2015, v řízení proběhlo 10 soudních jednání v délce téměř 11 hodin, řízení 2x před soudem I. stupně, 2x před odvolacím soudem, 1x před dovolacím soudem, a účastníci v podstatě ničeho nedosáhli, k smírnému vyřízení jim nepomohli ani právní zástupci.
10. Odvolací soud jen ve stručnosti rekapituluje, že předmětem řízení je žalobcem uplatněné právo proti žalovanému na zaplacení odměny za rok 2011 za činnost výkonného manažera podle pracovní smlouvy nespádající pod povinnosti jednatele. Žalovaný v řízení popíral, že by žalobci právo na uplatněnou odměnu vzniklo, neboť se jednalo o bývalého jednatele společnosti. V dané věci proběhlo řízení před soudy I. stupně, tak i odvolacím a dovolacím, jak popsáno výše. Soud I. stupně v novém řízení vycházel z výsledků dosavadního dokazování, doplnil dokazování předloženými listinami a výpovědi účastníků a svědků, jak rovněž popsáno výše, a podle pokynu vyšších soudů se zabýval charakterem činností, které žalobce pro žalovaného v rozhodném období rok 2011 fakticky vykonával. Dosavadní skutková zjištění a výsledky dokazování listinami, jakož i stanoviska a přednesy účastníků, jsou popsány v předcházejících rozhodnutích, v novém řízení pak soud doplnil dokazování dalšími listinami a výslechy účastníků a svědků. Poté soud I. stupně uzavřel, že žalobce vykonával u žalovaného převážně činnost manažérského charakteru v rozsahu podle pracovní smlouvy, jak je podrobně popsáno v odůvodnění rozhodnutí, odměna byla schválena orgánem společnosti, a že v rozhodném období nebylo prokázáno porušení povinností žalobce při výkonu funkce jednatele. Soud I. stupně tak žalobci opakovaně přiznal právo na zaplacení uplatněné částky.
11. Se zjištěním soudu I. stupně, provedeným dokazováním, hodnocením důkazů, právním hodnocením a přijatými závěry, tedy i napadeným rozhodnutím, jímž soud I. stupně žalobci opakovaně přiznal vymáhanou odměnu za rok 2011, se odvolací soud plně ztotožnil. Soud I. stupně v řízení provedl rozsáhlé dokazování, z provedených důkazů učinil správná skutková zjištění a právní hodnocení. Odvolací soud je shodně se soudem I. stupně toho názoru, že žalobce vykonával u žalovaného činnost manažera, kumulovanou funkcí výkonného ředitele, a to v naprosto

převažujícím rozsahu dle pracovní smlouvy, za kterou také důvodně požaduje odměnu, nikoli funkci jednatele s odpovědností za výkon takové funkce. Podle odvolacího soudu soud I. stupně správně vyhodnotil též proceduru schválení odměny žalobci příslušnými orgány žalované a města Trutnov, jejíž vyplacení mu bylo následně odepráno. K tomu došlo poměrně krátce po schválení odměny z důvodů, které by bylo lze vnímat jako totální selhání žalobce za dobu jeho působení žalovaného od roku 2006. Z jakého důvodu žalovaný zcela změnil hodnocení činnosti žalobce, může vzbuzovat jediné spekulace o skutečných důvodech, když žádné výtky proti žalobci do této doby žalovaný fakticky nevzněl, naopak mu v rozhodné době krátce před tím schválil mimořádnou odměnu. Jestliže by žalobce skutečně dlouhodobě jednal v neprospěch žalovaného, jak tento posléze tvrdil, pak musí odvolací soud poukázat na to a ptát se, jak příslušné kontrolní a revizní orgány žalovaného a města Trutnov vykonávaly svoji činnost, tj. orgány žalovaného jako městského podniku nebo komise, rada či zastupitelstvo města Trutnov jako jediného společníka žalovaného. Popsané změny žalovaného v postoji a hodnocení vůči žalobci lze, podle odvolacího soudu, toliko domýšlet, možná v souvislosti s volebními výsledky v roce 2012 a změnami, které volby přinesly v obsazení orgánů.

12. Jestliže tedy soud I. stupně žalobci přiznal odměnu ve výši uplatněné částky, nelze takovému rozhodnutí, podle odvolacího soudu, vytknout pochybení. Soud I. stupně se v řízení vypořádal s námitkami, rozhodnutí řádně odůvodnil, logicky a srozumitelně argumentoval své závěry, proto odvolací soud pro stručnost nadále odkazuje v dalším na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí.
13. Z uvedených důvodů Vrchní soud v Praze napadené rozhodnutí soudu I. stupně jako věcně správné dle § 219 občanského soudního řádu potvrdil, o nákladech odvolacího řízení pak rozhodl podle jeho výsledku dle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 cit. zákona a v řízení úspěšnému žalobci přiznal právo na jejich náhradu za právní zastoupení v rozsahu dle vyhl. č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby, vyjádření k odvolání a účast na jednání u odvolacího soudu, dva režijní paušály a náhradu za ztrátu času.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné za podmínek stanovených v § 237 a násl. občanského soudního řádu a lze je podat ve lhůtě do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně.

Praha 16. listopadu 2023

JUDr. Stanislav Bernard v.r.
předseda senátu

Kateřina Digitálně podepsal
Jelínková Kateřina Jelínková
Datum: 2023.11.23
10:28:20 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Jelínková.

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Uhlířové a soudců JUDr. Vladislavy Riegrové Ph.D a JUDr. Gabriely Barančíkové ve věci

žalobce: **Ing. Jan Karpíšek**, narozený 10. 5. 1965
bytem Spojka 142, 541 01 Trutnov
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Noskem
sídlem Dvořáčkova 1177, 549 41 Červený Kostelec

proti

žalované: **MEBYS Trutnov s.r.o.**, IČO 60915013
sídlem Horská 5, 541 01 Trutnov - Střední Předměstí
zastoupena advokátem JUDr. Ervínem Perthenem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

o zaplacení Kč 560 033,- s přísl., o **odvolání žalovaného** proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 38 Cm 12/2016-187 ze dne 18. května 2017

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 38 Cm 12/2016-187 ze dne 18. května 2017 se zrušuje a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Hradci Králové jako soud prvního stupně výše uvedeným rozsudkem uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 560 033 Kč s přísl. a též jí uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení. V odůvodnění rozsudku uvedl, že žalobce se domáhal na žalované (dále také společnost) zaplacení předmětné částky s tím, že se žalovanou uzavřel pracovní poměr dle smlouvy ze dne 3. 7. 2006 ve znění dodatků, podle níž vykonával funkci výkonného manažera firmy nespádající pod povinnosti jednatele. Tato smlouva s dodatky a smlouva o mzdě byly schváleny jediným společníkem žalované vykonávajícím působnost valné hromady, tj. Radou města Trutnova, která též schvalovala vyplacení řádných ročních odměn žalobci, přičemž se domáhá zaplacení roční odměny za rok 2011, která byla schválena usnesením Rady města Trutnova dne 21. 5. 2012 v souladu s čl. IV smlouvy o mzdě, když odměna měla činit Kč 843 033,- a když žalovaná byla žalobcem k vyplacení této částky písemně vyzvána dne 3. 8. 2012. Po započtení vzájemných nároků žalobce požaduje odměnu ve výši Kč 560 033,- s příslušenstvím. Žalovaná uvedla, že pracovněprávní nárok či jiný žalobci nevznikl, když spor je sporem bývalého jednatele žalované, potvrdila, že odměna žalobci za rok 2011 nejprve byla schválena usnesením, následně došlo k pozastavení výkonu usnesení a dne 4. 9. 2012 usnesení zrušeno s rozhodnutím, že odměna žalobci za rok 2011 se nepřiznává pro vědomé porušení právní povinnosti žalobce v souvislosti s výkonem funkce jednatele žalované s odkazem na ust. § 66 odst. 3 obč. zák. Soud konstatoval, že z provedených důkazů zjistil, že dne 3. 8. 2012 byla žalovaná vyzvána k vyplacení odměny za rok 2011 ve výši Kč 803 033,-, že byla uzavřena smlouva o mzdě dne 27. 12. 2010 a žalobci v postavení ředitele byla s účinností od 1. 1. 2011 stanovena měsíční mzda částkou Kč 32 000,- a roční odměna, kterou bylo možno řediteli přiznat až do výše 65 % z příjmu zúčtovaného za rok 2011 na základě komplexního zhodnocení celkové činnosti společnosti a schválení řádné účetní závěrky Radou města Trutnova v působnosti valné

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Jelínková.

- hromady žalované, že usnesením rady konané dne 21. 5. 2012 byla schválena odměna žalobci jako řediteli žalované za rok 2011 v plné výši dle ustanovení smlouvy o mzdě pro rok 2011 s tím, že po provedené kontrole a projednání výsledku hospodaření v dozorčí radě žalované nebyly shledány žádné nedostatky, že dle mzdového listu žalobce za rok odměna činila Kč 803 033,-, že dle pracovní smlouvy ze dne 3. 7. 2006 uzavřené mezi žalovanou a žalobcem, pracovní poměr žalobce u žalované na pozici odpovídající pozici výkonného manažera firmy byl sjednán ode dne 1. 7. 2006, že podle dodatku č. 1 ze dne 27. 12. 2010 k citované pracovní smlouvě „operativní činnosti manažerského typu“ byly upřesněny jako všechny činnosti, které nepatří do povinností jednatele dle příslušných právních předpisů, že smlouva o mzdě byla schválena Radou města Trutnova - v působnosti valné hromady žalované, že usnesením Rady města Trutnova, jako jediného společníka žalované ze dne 30. 7. 2012 byl pozastaven výkon usnesení téhož orgánu ze dne 21. 5. 2012 a schválena smlouva o mzdě ředitele na období roku 2012, že usnesením rady ze dne 4. 9. 2012 byla zrušena její usnesení ze dne 21. 5. 2012 a ze dne 30. 7. 2012, když žalobce jako ředitel a jednatel žalované nepostupoval s péčí řádného hospodáře, když sám uzavřel smlouvu o výkonu činnosti odpovědného zástupce a za tuto činnost si nechal vyplácet mzdu, ačkoliv stejnou činnost vykonával ve funkci ředitele, že podle smlouvy o výkonu funkce ze dne 6. 6. 2006 žalobce byl ustanoven jednatelem žalované, když smlouva uvádí výčet jeho povinností a práv, že podle čl. IX odst. 4 stanov žalované ze dne 19. 12. 2012 je jednatel povinen zejména k obchodnímu vedení společnosti, zajistit řádné vedení předepsaných evidencí vyžadovaných právními předpisy a účetnictvím, informovat společníka o všech záležitostech společnosti, které mají dopad na hospodaření společnosti, do personální a jiné agendy formou čtvrtletních oznámení. Soud učinil závěr, že účastníci uzavřeli pracovní smlouvu v režimu zákoníku práce, když smlouva má znaky a náležitosti vyžadující zákoníkem práce a smluvní strany tak vyjadřovaly úmysl, že se režim zákoníku práce na daný smluvní vztah vztahuje. Soud citoval z nálezu Ústavního soudu ČR pod sp. zn. I. US 190/15 ze dne 13. 9. 2016, dle něhož není z pracovněprávního pohledu důvodu, pro který by nemohl člen statutárního orgánu vykonávat činnost nebo její část, v níž bude ujednáno režim zákoníku práce.
2. Soud uzavřel, že pokud všechny smlouvy uzavírané ohledně výkonu funkce ředitele žalované se žalobcem byly potvrzovány jediným společníkem (městem Trutnov) na jednáních Rady města Trutnova a smlouva o mzdě ředitele žalované na rok 2011, jakož i záloha na odměnu ředitele ve výši Kč 40 000,- pro rok 2011, byly schváleny radou dne 5. 12. 2011 a dne 21. 5. 2012 rada schválila odměnu žalobci jako řediteli žalované za rok 2011 v plné výši s odkazem na smlouvu o jeho mzdě, když podkladem schválení byla nejprve schválená zpráva o hospodaření žalované za rok 2011, řádná účetní závěrka za rok 2011 a na vědomí vzata zpráva dozorčí rady ve věci výsledku hospodaření žalované a při jednání rady dne 20. 12. 2011 pak byla ve prospěch žalobce jako ředitele žalované schválena ještě mimořádná odměna po kladném hodnocení výkonu této funkce žalobcem, a to v souvislosti s odstoupením žalobce z funkce jednatele žalované, když kladná hodnocení vyplývají pro žalobce i ze zprávy dozorčí rady žalované ze dne 25. 4. 2012, jakož i ze zprávy auditora o prověřce účetnictví žalované ke dni 31. 12. 2011, když nebyly zjištěny žádné nedostatky, soud neshledal důvod pro odeprání přiznané a schválené roční odměny žalobci, když v průběhu celého řízení nebylo prokázáno porušení povinností vyplývajících z jím vykonávané funkce ředitele. Odebrání odměny vyplývající ze smluvních vztahů účastníků založených pracovní smlouvou ze dne 3. 7. 2006 a jejího dodatku č. 1 ze dne 27. 12. 2010 s upřesněním činností nepatřících do povinností jednatele a s odkazem na kladné hodnocení činnosti žalobce ve funkci ředitele pro rok 2011, jak toto vyznělo ze zpráv dozorčí rady, auditora či Rady města Trutnova, vedou tak soud k závěru, že takovýto postup žalované nebyl postupem důvodným. Soud doplnil, že odkazuje-li žalovaná na porušení povinností žalobce v souvislosti s výkonem funkce odpovědného zástupce, problematika výkonu této funkce a z ní vyplývajících nároků je projednávána v jiném soudním řízení. Na základě výše uvedeného soud žalobě v celém rozsahu vyhověl.

3. Proti rozsudku se žalovaný odvolal. Uvedl, že argumentace soudu je založena na tom, že žalovaný měl být ve stejné pozici jako zaměstnanec žalobce, když ohledně souběhu funkcí se soud opřel o náleze Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 190/15. Soud přehlédl, že v té samé věci byl vydán rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 3613/2015, který v té samé věci, kterou rozhodoval Ústavní soud, nepřipustnost souběhu potvrdil. Navíc v tomto řízení není stěžejní otázka platnost či neplatnost smlouvy uzavřené mezi účastníky, ale to, že žalobce si svévolně vyplácel částky, na které neměl nárok, proto po odhalení tohoto jeho jednání mu nebyla přiznána odměna za rok 2011. Žalobce neprokázal, že by mu vznikl nárok na roční odměnu za rok 2011, naopak žalovaný prokázal, že žalobci nárok nevznikl. Jelikož žalobce porušil právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce jednatele, rozhodl jediný společník o nevyplacení této odměny. Odměna pro rok 2011 byla žalobci nejprve schválena usnesením jediného společníka ze dne 21. 5. 2012 a následně došlo usnesením jediného společníka ze dne 30. 7. 2012 k pozastavení výkonu usnesení. Usnesením jediného společníka ze dne 4. 9. 2012 byla obě předcházející usnesení zrušena, tj. bylo rozhodnuto, že roční odměna za rok 2011 se žalobci nepřiznává. Navíc rozhodnutí ohledně odměny za rok 2011 bylo až z doby, kdy žalobce již nebyl v žádném smluvním vztahu k žalovanému. Žalovaný též navrholo připojení spisu Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 33 Cm 228/2012, kde je žalobcem a požaduje po Ing. Karpíškovi škodu jako jednatelem žalovaného. Soud důkaz spisem neprovedl. Žalobce se staví do trojjediné role, a to jednatele, ředitele a odpovědného zástupce a vybírá si postavení, které se mu v konkrétní situaci hodí. Nelze však mít práva jednatele, obchodní vedení apod. a zároveň odpovídat jako zaměstnanec. I na smlouvu o mzdě je tak třeba nahlížet jako na dohodu mezi jednatelem a společností o jeho odměňování. Pokud si vyplácel peněžní prostředky bez vědomí jediného společníka a neplatnou smlouvu uzavřel také bez vědomí jediného společníka, nepostupoval s péčí řádného hospodáře a tím porušil § 194 odst. 5 obchodního zákoníku. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že se žaloba zamítá.
4. Žalobce ve vyjádření k odvolání zejména uvedl, že je napadený rozsudek správný, že ÚS sice připouští, že argumentace Nejvyššího soudu ohledně pracovně-právní stránky věci a obchodně-právní stránky věci by mohla vést k závěru o neplatnosti a nepřipustnosti tzv. souběhu, avšak v daném případě se tak nestalo. Rozsudek se řádně a v souladu s názorem ÚS vypořádal s otázkou platnosti pracovní smlouvy a smlouvy o mzdě a konstatoval správně, že uplatněný nárok vznikl na základě platného znění pracovní smlouvy a smlouvy o mzdě a byl řádně jediným společníkem schválen. Konstataování napadeného rozsudku o tom, že není důvod žalobci jeho takto zjištěný nárok nepřiznat, považuje žalobce za správné a odpovídající skutkovým zjištěním a správné právní argumentaci. Pokud jde o závěr, že porušení pracovních povinností ze strany žalobce, které by mohlo vést k důvodnému odepření plnění, nebylo v řízení prokázáno, je správný. Navrhl potvrzení rozsudku.
5. K odvolání žalované Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozsudkem ze dne 10. 5. 2018, č. j. 6 Cmo 193/2017-226, potvrdil rozsudek soudu prvního stupně a rozhodl o nákladech odvolacího řízení. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, podle něhož žalobce se společností uzavřeli platnou pracovní smlouvu a smlouvu o mzdě. Ztotožnil se se zjištěními a závěry soudu a uvedl mj., že byl-li v pracovní smlouvě podán výčet činností, které měl žalobce vykonávat, s tím, že šlo o činnosti odlišné od činností, které dle stanov společnosti vykonával žalobce jako jednatel, je pracovní smlouva a smlouva o mzdě platná.
6. Proti rozsudku odvolacího soudu podala společnost dovolání. Dovolací soud zrušil rozhodnutí odvolacího soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedl, že odvolací soud věc nesprávně právně posoudil, pokud vyšel z obecné formulace dodatku k pracovní smlouvě, podle kterého byl druh práce žalobce vymezen tak, že jde „o všechny činnosti, které nepatří do povinností jednatele dle příslušných právních předpisů,“ a to aniž se blíže zabýval tím, jaké činnosti měl žalobce podle pracovní smlouvy vykonávat a zda tyto činnosti skutečně spadají, či nespadají, do působnosti jednatele společnosti s ručením omezeným. Dovolací soud učinil závěr, že uzavře-li jednatel se

společností s ručením omezeným smlouvu, ve které se pro společnost zavázal vykonávat určitou činnost, nelze pro účely posouzení toho, zda tato činnost spadá do náplně funkce jednatele, vycházet pouze z toho, jak ji strany smlouvy označily, přičemž jen z toho, že činnosti takového jednatele jsou označeny ve více listinách odlišně, nelze dovozovat, že jde o rozdílné činnosti. Též učinil závěr, že pro řešení otázky, zda jednatele společnosti s ručením omezeným lze odepřít plnění, které mu bylo přiznáno, jestliže došlo k zaviněnému porušení povinností v souvislosti s výkonem jeho funkce, je v projednávané věci nezbytné přezkoumat, zda byla žalobci mimořádná odměna přiznána v souvislosti s výkonem funkce jednatele společnosti. Uzavřel též, že je třeba se zabývat otázkou, zda činnosti, které se žalobce v pracovní smlouvě zavázal vykonávat, spadají do náplně funkce statutárního orgánu, přitom nelze přehlédnout závěry R 24/2020 a rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 4482/2018 a dojde-li soud k závěru, že tyto činnosti spadají do náplně funkce jednatele společnosti s ručením omezeným, bude se zabývat také tím, zda žalobce skutečně zaviněně porušil právní povinnosti v souvislosti s výkonem funkce jednatele, jak tvrdí dovolatel.

7. Odvolací soud poté znovu přezkoumával napadený rozsudek podle § 212 a násl. o. s. ř. a dospěl k tomu, že jej není možno ani potvrdit ani změnit.
8. Ze spisu odvolací soud zjistil, že žalobce se žalobou domáhal na žalované zaplacení částky Kč 560 033,- s přísl. s tím, že dne 3. 7. 2006 se žalovanou uzavřel pracovní smlouvu ve znění dodatků, podle níž vykonával funkci výkonného manažera firmy nespádající pod povinnosti jednatele, přičemž smlouva se smlouvou o mzdě byly před podpisem schváleny jediným společníkem žalované vykonávajícím působnost valné hromady, tj. Radou města Trutnova, která též schvalovala vyplacení řádných ročních odměn žalobci, přičemž se domáhá zaplacení roční odměny za rok 2011, která byla schválena usnesením Rady města Trutnova dne 21. 5. 2012, když odměna měla činit Kč 843 033,- a žalovaná byla žalobcem k vyplacení této částky písemně vyzvána dne 3. 8. 2012. Po započtení vzájemných nároků žalobce požadoval odměnu ve výši Kč 560 033,- s příslušenstvím. Žalovaná uvedla, že pracovněprávní nárok žalobci nevznikl a spor je sporem bývalého jednatele žalované, potvrdila, že odměna byla jediným společníkem žalované schválena usnesením, následně byla zrušena s rozhodnutím, že odměna za rok 2011 se nepřiznává pro porušení povinností žalobce v souvislosti s výkonem funkce jednatele žalované. Soud zejména zjistil, že byla uzavřena pracovní smlouva dne 3. 7. 2006 ve znění dodatků, podle níž pracovní poměr žalobce byl odpovídající pozici výkonného manažera firmy a byl sjednán ode dne 1. 7. 2006, že podle jejího dodatku č. 1 „operativní činnosti manažerského typu“ byly upřesněny jako všechny činnosti, které nepatří do povinností jednatele dle příslušných právních předpisů, že byla uzavřena smlouva o mzdě dne 27. 12. 2010, kterou byla stanovena měsíční mzda Kč 32 000,- a roční odměna, kterou bylo možno přiznat až do výše 65 % z příjmu na základě zhodnocení celkové činnosti společnosti a schválení řádné účetní závěrky Radou města Trutnova, že účastníci uzavřeli smlouvu o výkonu funkce dne 6. 6. 2006, již byl žalobce ustanoven jednatelem žalované, že podle čl. IX odst. 4 stanov žalované ze dne 19. 12. 2012 je jednatel povinen zejména k obchodnímu vedení společnosti, zajistit řádné vedení předepsaných evidencí vyžadovaných právními předpisy a účetnictvím, informovat společníka o všech záležitostech společnosti, které mají dopad na hospodaření společnosti, do personální a jiné agendy formou čtvrtletních oznámení, že usnesením rady konané dne 21. 5. 2012 byla schválena odměna žalobci za rok 2011 v plné výši podle smlouvy o mzdě s tím, že nebyly shledány žádné nedostatky, že odměna činila Kč 803 033,-, že usnesením rady ze dne 4. 9. 2012 byla zrušena její usnesení ze dne 21. 5. 2012 a ze dne 30. 7. 2012 s odůvodněním, že žalobce nepostupoval s péčí řádného hospodáře. Soud učinil závěr, že účastníci uzavřeli platnou pracovní smlouvu a smlouvu o mzdě a že odměna byla přiznána v souladu s uvedenými smlouvami, soud proto uzavřel, že není důvod pro odepření přiznané a schválené roční odměny žalobci, když v průběhu řízení nebylo prokázáno porušení povinností vyplývajících z jím vykonávané funkce ředitele, přičemž odkaz žalované na porušení

povinností žalobce jako jednatele žalované, není případný, neboť šlo o jiný nárok vyplývající z jiného vztahu účastníků. Žalobě proto vyhověl.

9. Odvolací soud konstatoval, že se soud prvního stupně nezabýval tím, zda činnosti, které se žalobce v pracovní smlouvě zavázal vykonávat, spadají do náplně funkce statutárního orgánu, přičemž, jak vyplývá z rozhodnutí dovolacího soudu, je nutné se uvedenou otázkou v dané věci zabývat. Odvolací soud správnost závěrů soudu ohledně uvedené otázky nemůže přezkoumat, když je soud neučinil. Za této situace je rozhodnutí nepřezkoumatelné. Odvolací soud proto napadený rozsudek podle § 221 a odst. 1 písm. a) o. s. ř. zrušil a podle § 221 odst. 2 písm. a) o. s. ř. věc vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení s tím, že se soud bude řídit závaznými právními závěry dovolacího soudu učiněnými v dané věci.
10. O nákladech odvolacího řízení rozhodne soud v dalším řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Praha 23. července 2020

JUDr. Milada Uhlířová v.r.
předsedkyně senátu

Kateřina
Jelínková

Digitálně podepsal
Kateřina Jelínková
Datum: 2020.08.06
09:24:04 +02'00'

Soud pan Ing. Jan Karpíšek

rok	advokátní kancelář	částka
2015	PPS advokáti s.r.o.	27 415,00 Kč
2016	PPS advokáti s.r.o.	20 019,25 Kč
2017	PPS advokáti s.r.o.	29 937,25 Kč
2018	PPS advokáti s.r.o.	19 682,87 Kč
2019	PPS advokáti s.r.o.	19 915,59 Kč
2020	PPS advokáti s.r.o.	6 000,82 Kč
2021	PPS advokáti s.r.o.	19 600,82 Kč
2022	PPS advokáti s.r.o.	28 000,52 Kč
2023	PPS advokáti s.r.o.	10 712,40 Kč
	celková částka:	181 284,52 Kč

náklady řízení Ing. Karpíšek	282 142,00 Kč
	22 776,00 Kč
celková částka:	304 918,00 Kč

2018 roční odměna	560 033,00 Kč
úroky	264 102,00 Kč
celková částka	824 135,00 Kč

2018 ZP zaměstnavatel	37 087,00 Kč
SP zaměstnavatel	53 569,00 Kč
celková částka:	90 656,00 Kč

2023 vyplacené úroky	136 629,00 Kč
ZP zaměstnavatel	12 296,00 Kč
SP zaměstnavatel	33 884,00 Kč
celková částka:	182 809,00 Kč

dne: 17.12.2023

vypracoval: Ing. Dana Linhartová